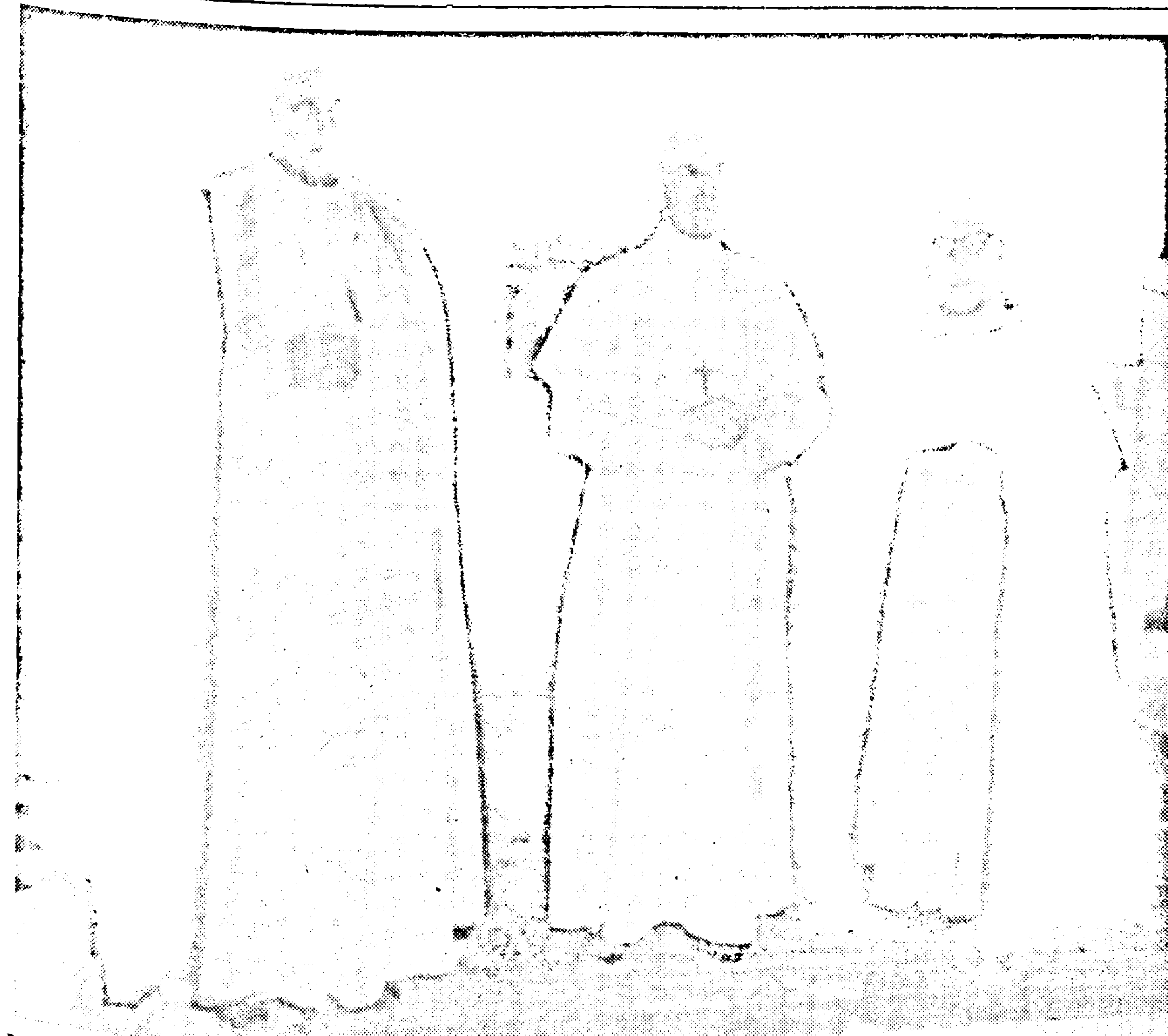
74STE JAARGANG No. 9898

DONDERDAG 22 AUGUSTUS 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen . Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Donderdag 20 juni jl. werd Z.H. Exc. Mgr J. M. Holterman door Z.H. de Paus in particuliere audiëntie ontvangen, bij welke gelegenheid de heilige Vader met grote waardering sprak over het apostolaatswerk van priesters, religieuzen en katholieke leken in de Nederlandse Antillen. Z.H. de Paus gaf tijdens deze particuliere audiëntie zijn Vaderlijke Zegen aan alle katholieken van de Nederlandse Antillen. De Dominicaan rechts op de foto is een in Rome werkzame pater van de Belgische provincie der Paters Dominicanen, die Mgr Holterman bij zijn bezoek aan het Vatikaan vergezelde.

De ontwapeningsbesprekingen te Londen

Meer overeenstemming inzake staking van kernproeven

Desondanks blijven bepaalde eisen van het Westen belangrijke struikelblok

Londen. — De Westelijke Mogendheden zijn gisteren nader gekomen tot het Russische standpunt inzake staking van kernproeven. Zij stelden op de Londense besprekingen opschorting van de proeven gedurende een begins periode van 2 jaar voor en wel in 2 trappen, afhankelijk van het tot stand komen van bevredigende inspectiesystemen.

De beide door de Westelijken voorgestelde stadia omvatten elk twaalf maanden. De eerste fase van twaalf maanden staking van kernproeven zou volgens het Westelijke voorstel ingaan na totstandkoming van een gedeeltelijk ontwapeningsakkoord, indien althans overeenstemming bereikt is over de instelling van met wetenschappelijke instrumenten uitgeruste controleposten in de Sovjet-Unie, het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten en het gebied van de Grote Oceaan. Deze periode van twaalf maanden zou met een zelfde tijdsspanne verlengd worden indien althans het inspectiesysteem bevredigend zou hebben gewerkt en voortgang was geboekt in de totstandkoming van een verdergaand inspectiesysteem om na te gaan of de productie van splijtbare stoffen voor militaire doeleinden inderdaad is stopgezet.

De Russische gedelegeerde Zorin zei na kennisneming van de nieuwste Westelijke ontwapeningsvoorstellen, dat, hoewel de voorgestelde stopzettingsperiode verlengd was (Rusland had in juni jl een onvoorwaardelijke opschorting geëist) het voornaamste struikelblok was gebleven. Dit was de Westelijke eis dat men het eens geworden moest zijn over alle maatregelen van gedeeltelijke ontwapening vooraleer oppschorting van de proeven een feit kan worden.

Waarnemers te Londen zijn van mening dat ook na de nieuwe voorstellen de partijen even ver van elkaar verwijderd zijn als tevoren.

KLM-vliegtuig ontdekt hulpeloos ronddobberend bootje bij BOCA MAHOS

Oranjestad. — Dank zij oplettendheid van de bestuurder van een KLM-vliegtuig en de aktiviteit van het havenkantoor is voor een viertal mannen een avontuur met een boot goed afgelopen.

Maandagmiddag waren de heren Cornes Noguera, Francisco Schwengle, Nemencio Colina en Gregorio de Cuba met de negentien voet lange motorboot van de heer Francisco Croes uitgevaren.

Toen zij benoorden Aruba kwamen weigerde de motor dienst en begon het bootje hulpeloos rond te drijven.

Dinsdagavond ontdekte de piloot van een KLM toestel het bootje ter hoogte van Boca Mahos. Na melding hiervan voer onmiddellijk de havenboot „Aruba" uit en deze vond de boot tegen half elf des avonds. Er werd een sleeplijn uitgeworpen, hetgeen niet meeviel op de ruwe zee aan de noordkust en langzaam begon de sleepreis. Het ging niet allemaal even voorspoedig en eenmaal brak zelfs de lijn.

Tegen half vijf in de morgen werd echter de veilige haven bereikt en was het hachelijk avontuur voor de bemanning van „Cinco Hermanos", zoals de sloep heette, goed afgelopen.

De kritiek op de Engelse Koningin

Londen. — Lord Altrincham, wiens kritiek op koningin Elizabeth onlangs beroering wekte, heeft in een vraaggesprek met de Womans Sunday Mirror verklaard, dat "niemand meer koningsgezind of getrouwer aan de troon kan zijn dan ik". "Maar ik geloof, dat werkelijk dienen niet gelijk staat met vleierij. Het betekent eerlijke toegewijdheid"

"Opbouwende kritiek is geen verraad, een vriend is zeer zeker degene die eerlijk tegenover je is", aldus de lord, die de koningin "volkomen beminnelijk, zeer goed gekleed en buitengewoon aantrekkelijk" vond. Hij had echter in het geheel geen spijt van zijn kritiek. "Zij spreekt slecht", zei hij.

DE OPSTAND OP CUBA

Havana. — De legervoorlichtingsdienst in Havana heeft medegedeeld, dat negen opstandelingen zijn geneuveld in een botsing met een patrouille van de Cubaanse strijdkrachten. Een militair kwam om het leven en drie werden gewond. De provincie Oriente is het centrum van een opstand tegen het regime van Batiste in Cuba.

Eisenhower noemt ontwikkeling in Syrië samenzwering voor Sovjets

Libanese regering bezorgd over binnenlandse toestand

Washington. — President Eisenhower heeft gisteren op zijn wekelijkse persconferentie desgevraagd over Syrië verklaard dat de ontwikkeling uiteindelijk een goed bedekte poging of samenzwering betekent om voor de Sovjet-Unie de macht over het land te nemen.

Hij achtte op het ogenblik geen termen aanwezig die een actie rechtvaardigen. De president zei dat de Verenigde Staten er momenteel niet van op de hoogte zijn hoe sterk de Russische indringing is gevorderd. Hij vertelde dat ér een zware censuur is en dat zijn ambassade niet alle inlichtingen mag zenden die zij kan bemachtigen.

De Verenigde Staten hebben gisteren bij Syrië een protest ingediend tegen de plaatsing van een afdeling veiligheidspolitie rondom de Amerikaanse ambassade in Damascus. Een regeringswoordvoerder zei dat deze omsingeling van de vorige week stamde, toen drie leden van de ambassadestaf uit het land waren gezet. Syrië had op het protest geantwoord met de mededeling dat de maatregel diende ter bescherming van het Amerikaanse personeel, maar de Amerikaanse zaakgelastigde in Damascus had deze uitleg verworpen.

Libanese dagbladen schrijven naar aanleiding van het verzoek van de Libanese regering aan het parlement om speciale volmachten, dat de regering bezorgd is over de binnenlandse toestand, in het bijzonder in verband met de gebeurtenissen in Syrië.

Enkele contrôle-posten aan de Syrische grens zijn versterkt.

Canada's emigratie-politiek

De Canadese minister voor de emigratie, Fulton, heeft te Ottawa verklaard, dat Canada in de tweede helft van 1957 alleen emigranten zal toelaten, die reeds een betrekking in Canada zelf hebben gevonden, en emigranten die in Canada familieleden hebben, die zich garant stellen voor woonruimte en werkgelegenheid.

Deze maatregel is getroffen, aldus minister Fulton, om de toevloed van emigrnanten binnen de perken van het absorptievermogen van de Canadese economie te houden en de beschikbare huisvesting niet te overbelasten.

Zuid-Afrika hervat actie om te komen tot een verhoging van de officiele goudprijs

Londen. — Zuid-Afrika zal zijn actie om te komen tot een verhoging van de officiële goudprijs hervatten. De Zuidafrikaanse minister van financiën, J. F. T. Naude, die op het ogenblik te Londen vertoeft, heeft aldaar verklaard, dat valutacrises, zoals die waarin Frankrijk op het ogenblik verkeert, zich zullen blijven herhalen, zolang de goudprijs gehandhaafd wordt op het huidige peil, dat nog van voor de oorlog dateert.

Naude zal na Londen Israel bezoeken en vervolgens trachten in Frankrijk, West-Duitsland, Zwitserland, Spanje en Portugal de financiële wereld te winnen voor zijn actie. Hij wil van deze landen de toezegging verkrijgen, dat zij hem zullen steunen, wanneer hij in de komende jaarvergadering van het internationale monetaire fonds, die van 23 tot 28 september a.s. zal worden gehouden, deze kwestie ter sprake zal brengen.

Tot dusverre hebben de Verenigde Staten zich verzet tegen iedere poging tot verhoging van de goudprijs, die neer zou komen op een devaluatie van de dollar.

Vrachtvliegtuig draait na landing een half uur om zijn as

Los Angeles. — Het personeel van het vliegveld van Los Angeles stond dezer dagen met stomheid geslagen, toen een zwaar beladen viermotorig vrachtvliegtuig, een DC-6, direkt na de landing als een tol om zijn om zijn as begon te draaien, eerst langzaam, doch steeds vlugger. Na een half uur stond het vliegtuig eindelijk stil en tuimelde de bemanning duizelig naar buiten.

De piloot verklaarde, dat tijdens de vlucht de schroef van een rechtermotor was losgeraakt, dwars door het vliegtuig was geslagen en een der linkermotoren had beschadigd. De piloot slaagde er in zijn vliegtuig toch behouden op de grond te zetten, doch de onbeschadigde linkermotor bleef doordraaien, het toestel draaide mee tot de motor na een half uur uit zichzelf stopte en de vliegtuig-mallemolen stilstond.

Assomption (Paraguay). — De chef-staf van de luchtstrijdkrachten in Paraguay Leo Nowak, is omgekomen bij een vliegtuigongeluk. Hij was ook Aide de Camp van de president van Paraguay, Generaal Alfredo Stroessner.

Amerik. modeshow op openingsdag van HOTEL CURACAO

12 oktober is de dag voor „Celanese", de K.L.M. en ... Hotel Curacao

Het gaat nu vlotten met Hotel Curaçao Intercontinental. De openingsdatum is vastgesteld op 12 oktober 1957. Tegelijk met de opening valt samen de aankomst van een twintigtal autoriteiten uit New York, dat als eerste gasten zal meereizen op de eerste non-stop vlucht New York — Curaçao van de K.L.M., die viermaal per week zal plaats vinden. Deze eregasten zullen natuurlijk ook de gasten zijn van het glamour-hotel. Er is echter nog iets anders, waardoor Curaçao tegen die tijd in het centrum van de Amerikaanse- en zelfs internationale belangstelling zal staan.

Deze belangstelling komt uit het gebied der mode. In Amerika is er een zeer grote fabriek van garens. Deze fabriek nu heeft een speciaal soort garen vervaardigd en een stoffenfabriek heeft van deze nieuwe garensoort stoofen vervaardigd met typisch Caraïbisch dessin. Eén van Amerika's bekendste mode-ontwerpsters, Greta Plattery, heeft van deze stoffen een volledige collectie avondtoiletten, badkostuums en middagjurken samengesteld. Het is nu de bedoeling van de garenfabriew, Celanese Corporation of America, om voor dit geheel een grootscheepse reklame-campagne te voeren. De fabriek gaat in het bekende Amerikaanse weekblad „Voque" van 15 november as. een dubbele pagina advertenties plaatsen om aan haar nieuwe produkten de nodige bekendheid te geven.

Men zal zich nu wel afvragen, wat Curaçao hiermede nu eigenlijk te maken heeft. Welnu, de garenfabriek gaat voor zijn reklame samenwerken met Hotel Curaçao en de K.L.M. Vrijdag jl. arriveerde alhier, natuurlijk per K.L.M., uit Miami de heer J. J. Cannon, de sales promotion manager van de „Celanese" om zich alvast een beeld te geven van Curaçao. Gisteravond arriveerde het gevolg van de heer Cannon, bestaande uit cameramensen, een mode-expert en twee charmante fotomodellen en zij voerden met zich mede de komplete collectie nieuwe modellen. Verbaast u er zich niet over, als u dezer dagen op „de brug" deze hele groep bezig ziet met het maken van foto's van mooie meisjes in nog mooiere badkostuums of in dure avondtoiletten. U kunt deze groep vooral tegenkomen in de buurt van het hotel en op de dr Albert Plesman Luchthaven, want dit zijn de reeds vastgesteld achtergronden van de modte-meisjes. Deze foto's, in zwart-wit en in kleuren, zullen het materiaal vormen van de advertenties in „Voque", en als illustratief materiaal dienen voor een serie artikelen, die gaan verschijnen in een groot aantal Amerikaanse kranten en weekbladen over de nieuwe creaties, over Curaçao als toeristenoord met zijn mooie hotel en over de K.L.M., die de belangstellenden viermaal per week heen en weer zal brengen en nog andere snelle verbindingen in het Caraïbisch gebied onderhoudt.

Op 12 oktober zal het nieuwe hotel worden geopend en dan weer zullen de nieuwe modecreaties hier aankomen om geshowd te worden op een modeshow in het hotel, waarvoor drie mannequins uit New York zullen worden geëngageerd en ook nog drie mooie meisjes van Curaçao zullen worden aangezocht om tezamen met haar Amerikaanse collega's deze show tot een eclatant succes te maken.

Gisteravond kwamen op Piscaderabaaiclub de mensen bijeen, die met al deze business te maken hebben. Wij zagen daar mensen van de K.L.M., van het Hotel en de gehele nieuw aangekomen groep Amerikanen o.l.v. de heer Cannon en daar werd natuurlijk voornamelijk gesproken over het werk, dat in de komende dagen verricht gaat worden.

Daar werden afspraken gemaakt onder het drinken van een whisky-soda en werden de plaatsen aangeduid, die van belang zijn. Vandaag gaat men één en ander nog bezichtigen en morgen gaat het eigenlijke werk een aanvang nemen.

Vooafgaande aan de eerste KLM-vlucht New York — Curaçao zullen nog een aantal cameramensen en persvertegenwoordigers van Amerikaanse dagbladen en damesbladen hier arriveren om aanwezig te zijn bij de feestelijkheden, die aan de opening van het hotel voorafgaan.

Gisteravond arriveerde op Plesman Luchthaven een gezelschap Amerikanen dat op Curaçao voorbereidingen komt treffen in verband met een grootse mode-show, die op de dag van de opening van Hotel Curaçao alhier zal zal worden gehouden. Rechts op de foto twee mannequins, die in de komende dagen reeds model zullen zijn teneinde de fotografen in de gelegenheid te stellen opnamen te maken in verband met een komde reclame-actie in Amerikaanse mode-tijdschriften.

De besprekingen tussen W.-Duitsland en de Sovjet-Unie

Bonn. — De leider van de West-duitse delegatie die besprekingen in Moskou voert, zal vandaag met nieuwe instructies weer naar Moskou gaan.

In politieke kringen te Bonn is gezegd, dat de Westduitse regering de onderhandelingen in Moskou wil voortzetten overeenkomstig de opgestelde agenda. Deze stelde vast, dat de repatriëring van Duitsers en de commerciele en consulaire kwesties gelijktijdig besproken zullen worden.

Het Oostberlijnse blad "Berliner Zeitung" schrijft, dat de Sovjet-Unie West-Duitsland een handelsovereenkomst heeft voorgesteld voor een goederenruil ter waarde van zeven miljard mark. Dit voorstel was reeds in het begin van de Duits-Russische onderhandelingen gedaan.

Weer journalisten gearresteerd in Indonesië

Djakarta. — De legerwoordvoerder in Djakarta heeft meegedeeld dat twee leden van de redactie van de onafhankelijke dagblad "Indonesia Raya" in Djakarta zijn gearresteerd wegens publikatie van berichten over militaire aangelegenheden zonder de daarvoor vereiste officiële toestemming.

Verder deelde de woordvoerder nog mede, dat tot dusver 44 personen zijn aangehouden, die ervan verdacht worden betrokken te zijn bij subversieve bewegingen, en negentien personen, die betrokken zouden zijn bij de verschillende gevallen van het gooien van handgranaten in de Indonesische hoofdstad.

Salk-vaccinatie

Willemstad. — Voor de tweede ronde van de Salk-vaccinatie tegen kinderverlamming houdt dr v. Veldhoven vrijdag 23 augustus een zitting in de Brionschool, dr Tewari in Laufferschool, en dr Jansen in de Club J.P.F.

Het Roode Kruis II
Geboren uit de nood der slagvelden

door Dr. H. Hermans

Het Roode Kruis is oorspronkelijk een vereniging, die zich ten doel stelde hulp te verlenen op het slagveld.

Aan die hulp ontbrak in die dagen toen het werd opgericht dan ook letterlijk alles.

De eerste, die daar de aandacht op vestigde van de publieke opinie was William Howard Russell, de eerste der Europese oorlogscorrespondenten, die door de Londense „Times" met het leger was meegestuurd om de Krim-oorlog te „verslaan". In zijn brieven aan de „Times" beschreef hij de meest hemeltergende toestanden in wat men de „militaire ziekenhuizen" geliefde te noemen — instellingen, waar een onbeschrijflijke wanorde heerste, waar totaal geen geneesmiddelen en materialen aanwezig waren, omdat die ergens anders, onvindbaar, tussen de amunitie of in de scheepsruimen lagen geborgen, en waar de zieken elkaar besmetten en stierven als de ratten. De legerleiding had geen verpleegsters willen meenemen omdat de beroepsverpleegsters in Engeland merendeels van laag moreel allooi waren en de „betere meisjes" wel een hoeveelheid goede wil bezaten, maar geen scholing hoegenaamd.

Deze berichten trokken de aandacht van één dier „betere meisjes", die echter wèl een degelijke verpleegstersopleiding had genoten en in Duitsland en Frankrijk met de diakonessen en de nonnen in de hospitalen had gewerkt — een Engels meisje, Florence Nigthingale, dat zich onmiddellijk aanbood om naar de Krim te gaan en te zien wat zij kon doen.

In de Turkse kazerne in Scutari die tot hospitaal was ingericht, vond zij inderdaad die volkomen verpeste atmosfeer — geen zeep, geen handdoeken, geen kleding, geen medicijnen, geen instrumenten, ratten en ongedierte in de keukens en in de ziekenzalen een onbeschrijfelijke staat van vervuiling, die Russell in zijn correspondentie had beschreven.

Zij vond bovendien een militair apparaat, dat iedere verbetering tegenwerkte. Een volkomen verblind hoofd van de medische dienst, die zij steevast aanduidde als: Ridder van de kerkhoven in de Krim. Zestig procent van de verplegden stierf inderdaad gedurende de eerste maanden van haar verblijf in deze hel.

Dag en nacht werkte zij met haar assistenten aan verbetering in de toestand te brengen en zij zou waarschijnlijk nóg het onderspit hebben gedolven tegen het krankzinnige militaire apparaat, wanneer zij niet de volle steun had gekregen van de journalist Russell, die voort bleef gaan met de wereld te wijzen op wat hier aan mensenlevens werd verspild en op de gewetenloosheid van een legerleiding, die mensen van vlees en bloed letterlijk als beesten liet omkomen.

Dat was in 1855.

In 1859 viel opnieuw de aandacht op deze dingen. De Oostenrijkers en de Fransen waren toen met elkaar in oorlog en leverden slag bij Solferino in Italië. Een jonge Zwitser uit Genève, die reeds veel aan sociaal werk had gedaan en zeer was getroffen door het werk van Florence Nightingale, „het meisje met de lamp", zoals heel de wereld haar in die dagen kende, zag de veldslag en constateerde tot zijn grote ontsteltenis dat voor de tienduizenden, die na het einde ervan op het slagveld gesneuveld of gewond achterbleven, niets, letterlijk niets werd gedaan. Deze jonge Zwitser, Jean Henri Dunant, toog onmiddellijk aan de arbeid. Hij mobiliseerde de hele bevolking van Solferino voor de hulpverlening. Onder zijn leiding voerden mensen stro aan en linnengoed en pluksel om verbanden te leggen, brachten zij warme soep en koffie, schreven zij afscheidsbrieven van de stervenden aan hun familie en sloofden zij zich uit om vriend en vijand te helpen.

Dagen en nachten lang. Met hun hulp bracht Dunant de gewonden naar kloosters, kerken, woningen en boerderijen in de omgeving, waar zij konden worden verpleegd — en hij wist de oorlogvoerenden te bewegen de wederzijds krijgsgevangen gemaakte dokters en verplegers vrij te laten om de meest efficiente verzorging, die mogelijk was, te verkrijgen.

Opnieuw werd de aandacht van de wereld op de ellende van de slagvelden gericht — op die ellende, die voorkomen en geledigd kon worden.

Dunant ging verder.

Nadat hij eenmaal in Solferino had bewezen, dat op dit punt internationale samenwerking mogelijk was, werkte hij deze gedachte verder uit en uit die uitwerking werd Het Roode Kruis geboren.

Aan deze oorsprong is het trouw gebleven.

Minister HELDERS ontving ANTILLIAANSE padvinders
Ministeriele koffie en koek smaakte de jongens goed

Den Haag. — De ontvangst van de Antilliaanse padvinders op het ministerie van Zaken Overzee in Den Haag met minister Helders als gastheer heeft donderdagochtend drie kwartier geduurd. Ook de gevolmachtigde minister van Suriname, dr R. Pos, gaf van zijn belangstelling blijk. Minister Helders hield een korte toespraak tot de 30 padvinders, die onder leiding waren van hopman Capello, waarin hij zeide als oud-padvnder zich geheel thuis te gevoelen in het gezelschap.

De minister sprak over de belangrijkheid van de jamboree als middel om de onderlinge banden te versterken en sprak er zijn vreugde over uit, dat zijn gasten naar Nederland waren gekomen en kennis hadden kunnen nemen van het Antillenhuis in Den Haag en het ministerie van Zaken Overzee om zodoende een konkreet beeld te krijgen van de goede verhoudingen tussen de Rijksdelen. Mr Helders zeide te hopen, dat men de aangeknoopte vriendschapsbanden ook na terugkeer in de Antillen zal blijven onderhouden en overhandigde de padvinders tot slot enkele brochures, waarin de koninkrijksgedachte tot uiting wordt gebracht en die gegevens bevatten niet alleen over de Nederlandse Antillen en Suriname, maar ook van Nederlands Nieuw-Guinea.

De ministeriële koffie met koek werd daarop naar waarde genoten en de bijeenkomst werd besloten met een in het Papiamento uitgebrachte yell.

Hierna begaf een deputatie van de padvinders zich naar het ministerie van Binnenlandse Zaken, waar zij werd ontvangen door de waarnemende minister-president, minister Struycken.

Nieuwe „Santa Rosa" werd 20 augustus te water gelaten

Op woensdag 28 augustus om 11.30 (E.S.T.), acht en een halve naand na de kiellegging zal de 20.000 on metende „Santa Rosa" van de Grace Line" te water worden gelaten in de James River.

Het schip is gebouwd bij „The Newport News Ship Building and Dry Dock Company, (Virginia).

Het kan 300 passagiers vervoeren. Wanneer de nieuwe „Santa Rosa" haar eerste contact maakt met het element waarmee ze voor de rest van haar leven één geheel zal zijn, zal ze ook een aantal primeurs hebben, n.l. ze zal het eerste vlaggeschip zijn dat dezelfde naam draagt als het schip dat ze vervangt. De geschiedenis geeft geen enkel schip aan, dat nog vaart en waarvan de naam overgebracht is naar haar opvolger. (De huidige Santa Rosa is in dienst tussen New York en havens van de Caribbean en de Noordkust van Zuid-Amerika).

De nieuwe „Santa-Rosa" zal het eerste passagiersschip zijn, dat gebouwd en te water is gelaten in het grote program van de vloot vernieuwing. Ze is tevens de eerste nieuwe Amerikaanse passagiers vlaggeschip dat te water wordt gelaten sinds de „United States" in 1952.

Het is het eerste Amerikaans vlaggeschip in privé-bezit, dat bestand zal zijn en gebouwd is voor dienst over de handels-route New-York-Latijns-Amerika sinds de dagen van zijn naam drager 25 jaren geleden.

Haar zuster schip, de nieuwe Santa-Paula die ook een schip vervangt, dat dezelfde naam draagt en nog in de vaart is, is gebouwd in dezelfde buurt en zal eind dit jaar te water worden gelaten.

Wilde niet vertrekken

Willemstad. — Assistentie werd verleend bij het abbatoir alwaar een man die ontslagen was niet wilde vertrekken. De politie heeft hem verwijderd.

Wij ontvingen

Van de in Nederland studerende Antillianen ontvingen wij een gestencild tijdschrift getiteld "Encuentro Antillano". Orgaan van de Antilliaanse studenten in Nederland. Jaargang 1 no 1.

Helaas weten wij niet of het een weekblad of een maandblad is. Reeds vroeger heeft er zo'n blad bestaan, maar het moest worden opgeheven.

Het vroegere blad werd opgericht door Luis H. Daal en was getiteld "Noticiero".

De inhoud van Encuentro Antillano bevat o.a. gedichten van studenten en word verder door studenten zelf geschreven. Ook bevat het behalve plaatselijke berichten nieuws uit Suriname, Curaçao en Aruba.

Ja zelfs Venezuela is niet vergeten.

De redactie is gevestigd Valeriusstraat 138 boven, p/a J. Abraham.

Het verkeerde verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling had gisteren maar één lichte aanrijding te behandelen en wel op de Fokkerweg tussen twee personenauto's met een schade van f. 30.—.

JOURNAAL MOBIELE BRIGADE

Willemstad. — De straatdienst en de mobiele brigade maakten gisteren 13 P.Vs op en verleenden 19 maal assistentie.

Stenen gooiers

Willemstad. — Gisteren werden aan de wacht enige jongelui gebracht die restaurant Caribe met stenen hadden bekogeld.

Meisjes van Villa Maria met vakantie

Willemstad. — Vanochtend om half acht zijn 60 meisjes van Villa Maria voor een vakantie van 10 dagen naar Bonaire vertrokken. Ze zullen verblijf houden op de Passangrahan.

Motorpech

Willemstad. — Gisteren heeft een motorbootje met twee mannen aan boord nabij Westpunt motor pech gekregen waardoor het bootje afdreef in de richting van Aruba. Een andere motorboot heeft het scheepje op sleeptouw genomen en naar West Punt gesleept.

Wilde niet betalen

Willemstad. — Assistentie werd gevraagd voor de Operabar alwaar enige jongelui die te veel van de whisky hadden gebruikt, niet wilden betalen. Bij aankomst van de politie waren de heren reeds gevlogen.

Zwaaide met stuk ijzer

Willemstad. — In de Penstraat werd assistentie verleend voor een man en een vrouw die ruzie hadden gekregen om een hond. De man begon met een stuk ijzer te zwaaien waarbij hij het kind van de vrouw tegen de borst raakte en de vrouw aan de elleboog verwonde.

De Heer en Mevrouw
MAX DE CASTRO
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter
SOLANGE ABIGAEL
Curacao, 19 Augustus '57.
Tijd. verblijf Sanatorium Het Groene Kruis.

Bescherming van de Handelsnaam
Rechterlijke beslissing voor handel van groot belang

Kort geleden heeft onze Rechter in Kort geding een interessante beslissing gegeven. die aantoont, dat ook in onze Antillen de handelsnaam wordt beschermd, aldus schrijft het „Maandblad voor de Handel en Nijverheid". Ik zeg expresselijk ook in onze Antillen, omdat hier niet, zoals wel in Nederland, een Handelsnaamwet bestaat, die de speciale strekking heeft deze bescherming te geven. We kennen hier alleen de Handelsregisterverordening. (In Nederland: wet op het Handelsregister), welke beoogt publiciteit omtrent de handelszaken, opdat het publiek weet met wie het te doen heeft, wie de verantwoordelijke personen zijn e.d.

De Handelsnaamwet, die in 1921 in Nederland tot stand kwam, werd hier nog niet ingevoerd. De bedoeling van deze wet is om het recht op de naam van een handelszaak te erkennen en te beschermen tegen inbreuk daarop door anderen, die eenzelfde naam of een die daarop te veel lijkt, zouden gaan voeren. Bovendien beoogt die wet het publiek tegen misleiding of verwarring te beschermen. De overtreding van deze wet is strafbaar met een boete van f 500.—, bij herhaling eventueel met hechtenis. Bovendien kan iedere belanghebbende de Kantonrechter verzoeken om een bevel tot wijziging van verboden handelsnaam.

Hoe, zult ge vragen, is in de Antillen bescherming mogelijk, wanneer wij hier zo een wet niet hebben?

Er bestaat ook in het Burgerlijk Wetboek voor de Nederlandse Antillen een bepaling, die volgens de rechtspraak iedere aansprakelijk stelt voor gedragingen, waardoor aan anderen schade wordt veroorzaakt, indien die gedragingen indruisen tegen de zorgvuldigheid, welke in het maatschappelijk verkeer betaamt ten aanzien van eens anders persoon of goed. Zulk een gedraging is een onrechtmatige daad.

Zo wordt het ook vak als een onrechtmatige daad beschouwd door de rechtspraak, wanneer men de handelsnaam van een ander voor zijn eigen onderneming gaat gebruiken, of een naam, die daar te veel op lijkt. Onrechtmatigheid zal worden aangenomen met soortgelijke zaken in een zelfde plaats of streek. Een bakkerij met de schone naam „de mooie Molen", zal er geen bezwaar tegen kunnen maken, wanneer een slijterij dezelfde naam gaat gebruiken. Ook zal café „Riche" te **Maastricht** er geen schade van hebben, wanneer in **Den Helder** een café zich dezelfde naam aanpast.

Maar wel meende de N.V. Hotel Avila aan de Penstraat te dezer stede, dat zij schade zou ondervinden, toen de Club El Avila bekend maakte een bar te openen aan de Handelskade, waarom zij zich in kort geding tot de rechter wendde met het verzoek deze Club te verbieden een zodanige bar te exploiteren, zolang daaraan de naam El Avila verbonden zou zijn. De rechter was het met Hotel Avila eens, zoals uit het uitvoerig gemotiveerd vonnis blijkt. Hij concludeerde uit de voor hem gebleken feiten, dat de aan Club El Avila verweten handelwijze in strijd is met de zorgvuldigheid, welke in het maatschappelijk verkeer betaamt ten aanzien van eens anders goed en de Club derhalve door haar handelwijze jegens Hotel Avila onrechtmatig handelde, en op die grond gaf hij het gevraagde verbod tot exploitatie van de Bar zolang de naam Avila met de bar verbonden zou zijn.

Club El Avila heeft zeker niet het opzet gehad de naam van Hotel Avila te misbruiken te eigen bate en heeft direkt begrepen, dat het een vergissing was, die men had begaan, want terstond kwam de naamsverandering van Avila in Bahia.

Deze rechterlijke beslissing is voor de Handel van meer dan gewoon interesse en reikt verder dan alleen het gebied van de handelsnaam. Hier is de **handelsethiek** in het geding een beginsel, dat o.a. als statuaire doelstelling door de Curaçaose Vereniging voor Handel en Nijverheid wordt voorgestaan.

Hieronder laten wij voor zover in deze van belang de interessante overwegingen van het Kort Geding vonnis, dat door de Rechter mr Immerzeel is gewezen, volgen:

Overwegende ten principale, dat gedaagde heeft ontkend, dat haar bar, genaamd is — of zal worden — „Club (El) Avila" of dat tot uitdrukking gebracht is, — of zal worden —, dat er een trait d'union bestaat tussen die bar en gedaagde;

Overwegende, dat eiseres, naar Ons oordeel, voldoende aangetoond heeft, dat een zodanige trait d'union wel tot uitdrukking gebracht is door gedaagde door het plaatsen van een annonce in het dagblad „Beurs- en Nieuwsberichten" van donderdag 23 mei 1957, waarin voor onmiddellijke indiensttreding gevraagd worden: 1 barkeeper, 2 waiters, 2 dames voor snackbar en 2 auto-parkeerders, en waaraan toegevoegd wordt „Persoonlijk aanmelding tussen 6 en 7 uur namiddag bij Club Avila (boven gebouw Kelber-Handelskade)", al welke feiten door eiseres zijn gesteld en door gedaagde niet zijn weersprongen;

dat Ons voorts uit eigen wetenschap bekend is, dat de bar van gedaagde aan de Handelskade bij een groot deel van het publiek op Curaçao thans reeds bekend staat onder de naam „Club Avila";

Overwegende, dat thans door Ons dient onderzocht te worden, of er gevaar voor verwarring bij het publiek te duchten is tussen de onderneming van eiseres en die van gedaagde, doordat gedaagde onder de naam „Club (El) Avila" haar bar exploiteert;

Overwegende, dat Wij deze vraag bevestigend menen te moeten beantwoorden;

dat Ons uit eigen wetenschap bekend is, dat deze verwarring in de betrekkelijk kleine gemeenschap als Curaçao is, aanvankelijk reeds gesticht is;

dat weliswaar te verwachten is, dat het publiek van Curaçao over enige tijd in staat zal zijn het juiste onderscheid te maken tussen de beide zaken, doch dat zulks geheel anders ligt bij de buitenlandse bezoekers, waarvan beide zaken het in hoofdzaak moeten hebben, zoals ten processe gesteld en niet weersproken is;

dat toch het essentiële bestanddeel van de beide namen van partijen is het woord „Avila", en dat een buitenlandse bezoeker, gebruik wensend te maken van de bar van eiseres daartoe aangespoord door de reclame van eiseres in het buitenland, op Curaçao aangekomen derhalve vragend naar „Avila", zeer grote kans loopt verwezen te worden naar „Club Avila" de bar van gedaagde;

dat deze mogelijkheid ook aanwezig blijft, ook al zou gedaagde in de toekomst aan haar bar een geheel andere naam geven, bv. „De Gouden Kroon", zolang de rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging, die deze bar exploiteert en derhalve ten behoeve van deze bar naar buiten optreedt, het woord „Avila" in haar naam blijft voeren;

Overwegende, dat gedaagde weliswaar nog heeft aangevoerd, dat een buitenlandse bezoeker, die wenst te overnachten in Hotel Avila en per abuis in de bar van gedaagde, aanstonds zijn vergissing moet bemerken, doch dat gedaagde hierbij over het hoofd ziet, dat die buitenlandse bezoeker, alvorens te vertrekken naar Hotel Avila, heel wel mogelijk eerst gebruik maakt van gedaagde's bar, hetgeen niet anders dan ten nadele van eiseres kan zijn;

Overwegende, dat op bovengenoemde gronden Ons voorlopig oordeel luidt, dat de aan gedaagde verweten handelwijze in strijd is met de zorgvuldigheid, welke in het maatschappelijk verkeer betaamt ten aanzien van eens anders goed en gedaagde derhalve door deze handelwijze jegens eiseres onrechtmatig handelt, en dat eiseresse's vordering voor toewijzing atbaar is.

Aldus het Maanblad voor de Handel en Nijverheid van Curaçao.

Vers van de pers
„Bisschop Niewindt"
door Pater W. Brada O.P.

Wanneer voor Pastoor en Prefect Niewindt de tijd is aangebroken dat hij als missie-bisschop dit Vicariaat zal gaan besturen, beleven we een tijdstip van grote en snelle veranderingen. Willem I is afgetreden en opgevolgd door Willem II, die ka tholiek beter gezind en goddank geen caesaropapist was. Het beledigen, vernederen en minachten van alles wat katholiek was hield daarmee wel niet op, maar men kon niet meer zo met zijn anti-katholicisme te koop lopen. De toekomst van het onderwijs werd verzekerd door de komst van de Soeurs van Roosendaal in 1842. Nederland was al ver gevorderd op de weg naar de herleving van de kerkelijke hiërarchie, of om het anders uit te drukken: om van een missiegebied een geregelde kerkprovincie te worden met eigen bisschoppen, zowel in Europa als in de overzeese gebieden.

Mgr. Niewindt in de West en Mgr. Groof te Batavia behoorden beiden tot dat nieuwe soort geestelijken die zich door niemand lieten dwarsbomen, zelfs niet door een Gouverneur-generaal. Groof werd de dupe van zijn karaktervastheid en principiële opvattingen. Le Sage ten Broek maakte hiervan gebruik om Groof onsterfelijk beroemd te maken als het slachtoffer van zijn plicht en de Gouverneur-generaal onsterfelijk berucht als een redeloos tyran. Dank zij de harde en soms weinig geapprecieerde arbeid van een reeks dappere en geleerde baanbrekers bevond katholiek Nederland zich op het tijdstip van wederopleving op alle gebied. Dit weerspiegelt zich ook in het bisschopsleven van Niewindt.

De school van de Soeurs aan de Waterkant werd als het beste opvoedingsgesticht beschouwd en als katholieke Zusters zich hier met de ziekenverpleging gaan bemoeien, besluit het Gouvernement al spoedig ook de zorg voor melaatsen en zielszieken aan deze Zusters toe te vertrouwen, aangezien de lekenzorg van die dagen toch maar nergens op leek. Het streven naar afschaffing van de slavernij werd steeds krachtiger en dringender; men voelde de dag van de emancipatie naderen. Mgr. Niewindts verdiensten te dien opzichte zijn pas duidelijk en breed aangetoond door Dr. C. Goslinga in zijn „Emancipatie en Emancipator", 1956.

Dit alles en nog honderden bizonderheden vindt u beschreven in het nieuwe boekje van Pater Brada „Bisschop Niewindt, 1842-1860".

Het is een gelukkig verschijnsel te noemen dat de belangstelling bij de Curaçaoënaars voor de geschiedenis van hun eiland sterk groeiende is. Gelukkig voor Pater Brada en niet minder gelukkig voor degenen die zijn boekjes kopen zullen!

M. D. Latour O.P.

W.-Duitse marine krijgt torpedoboot-jagers van 2000 ton

Kiel. — De Westduitse marine zal de beschikking krijgen over torpedobootjagers van 2.000 ton, zo verluidt in militaire kringen te Kiel. De boten zullen worden aanbesteed bij Westduitse werven en een uitrusting krijgen van vier kanonnen van 127 mm, zes kanonnen van 76 mm, vijf lanceerbuizen voor torpedo's en twee startinstallaties voor geleide projectielen. Voorts zal de marine gaan beschikken over begeleidingsvaartuigen (korvetten) van 1500 ton, welke een snelheid van 30 zeemijl per uur kunnen halen en uitgerust zijn met twee kanonnen van 100 mm en zes van 40 mm. Een werf te Rendsburg (Sleeswijk-Holstein) kreeg opdracht voor de bouw van een opleidingsvaartuig van 4500 ton, die 500 adelborsten kan bergen. Ook staan nog 20 bevoorradingsvaartuigen, tien reparatieschepen en 13 tankboten op het programma, wanneer dit bouwplan uitgevoerd is zal de Westduitse marine over een oorlogsvloot van 150 eenheden beschikken. Tot nu toe telt zij 80 eenheden, waarvan 60 mijnenvegers, die onder commando van de Navo staan.

West-End, Roxy en Cinelandia; zie advertenties elders in dit blad.
Caribe.
„The seventh Veil" om 20.00 uur.
WIT-GELE KRUIS
Kantoor: tel. 23773
Nachtzuster: Zr. Yankey tel. 11442
Zuster Caprino tel. 23526
Zuster Veeris tel: 35747.

EMMASTAD

C. P. I. M.
WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling: kantoor open 07.00 — 23.00 tel. 2307; J.N.F. Jung 23.30 — 07.00 tel. 3353; b.g.g. 2400.
Personeel Afdeling: 12.00 u. t/m 12.00 u. G.W. Overdijkink. Tel. 3412. Beatrixlaan 7, R.C. Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400.
Materialen Afdeling: H. Engelsman tel. 4504.

C. S. M.

Rederij:
van 16.30 tot 20 augustus 6 F.L. Idenburg tel. 3876.
Scheepsagentschap:
07.30 — 12.00; 13.00 — 18.00 tor tel 2458/2551; 19.00 — 08.00 — 08.00 F.L. Idenburg 3876.
Dok Afdeling.
16.30 — 1.00 tel. 2276/2008; 1.00 — 07.30 H. Ruytenberg 3938.
Theater Asiento:
„Lucia Di Lammermoord" Toegang uitsluitend voor leden introducees

Argentinië wenst buitenlands kapitaal aan te trekken

Vooral voor de ontginning van belangrijke oliereserves

Het probleem van de ontginning der belangrijke aardoliereserves in Argentinië — reeds is de aanwezigheid van 250 miljard liter aangetoond — staat de laatste tijd weer in het middelpunt van de belangstelling. Met het oog op de weinig rooskleurige deviezenpositie heeft de vroegere minister van handel en nijverheid, Alsogaray, krachtig de inschakeling van buitenlands kapitaal bij de exploratie en exploitatie bepleit.

Aldus schrijft Econ. Voorlichting.

Daardoor zal het z.i. mogelijk worden in de toekomst tot een vermindering van de invoer van petroleum, die momenteel een waarde van ongeveer $ 300 miljoen per jaar vertegenwoordigt, te komen. Volgens zijn schatting zal het verbruik, dat in 1956 circa 12,5 miljard liter bedroeg, in de komende vijf jaar stijgen tot 18 à 20 miljard. Aangezien de plannen van het staatsaardoliebedrijf (Y.P.F.) voor dit tijdvak slechts in een verhoging der produktie van 4 tot 10 miljard liter voorzien en de voortbrenging der particuliere maatschappijen betrekkelijk gering is (circa 0.9 miljard liter) ziet hij in feite geen verbetering in de situatie optreden. Daarom heeft hij voorgesteld aan verschillende binnen- en buitenlandse particuliere ondernemingen concessies te verlenen in alle gebieden, waarin de Y.P.F. tot nu toe nog niet werkzaam is geweest.

Ook de vice-president heeft zich na een reis door de petroleumvelden uitgesproken voor de medewerking van binnen- en buitenlands particulier kapitaal en technici, echter onder leiding van de Y.P.F. Volgens hem zal in dat geval de huidige produktie binnen twee jaar kunnen worden verhoogd tot 10 miljard liter. De kosten van de hiervoor vereiste vergroting van het voortbrengingsapparaat worden door hem geschat op $400 à 500 miljoen.

De onderstaatssecretaris van het ministerie van handel en nijverheid heeft erop gewezen, dat eveneens buitenlands kapitaal zal dienen te worden aangetrokken voor de uitbreiding van de elektriciteitsvoorziening. Hiertoe zal z.i. allereerst het buitenlands vertrouwen moeten worden hersteld. Met het oog hierop acht de onderstaatssecretaris het garanderen van een juiste behandeling van de buitenlandse investeringen van eminent belang.

Akkoord met West-Duitsland

In dit verband is te vermelden, dat met West-Duitsland overeenstemming is bereikt over de oplossing van enkele slepende geschilpunten. De Argentijnse regering heeft toegezegd, dat de gedurende de tweede wereldoorlog in beslag genomen Duitse handelsmerken, octrooirechten en andere „intellectuele activa" onvoorwaardelijk zullen worden teruggegeven. Voorts zullen de onteigende Duitse bedrijven, die gedurende de laatste 12 jaar onder het beheer van de staat hebben gestaan, worden geveild, waarbij een bepaald gedeelte van de opbrengst aan de oorspronkelijke eigenaars zal worden uitgekeerd. Tenslotte zullen de processen tegen de grote Duitse firma's, die beschuldigd werden van onjuiste handelspraktijken tijdens het bewind van Peron, snel en rechtvaardig worden afgehandeld. Daartegenover heeft de Bondsrepubliek zich bereid verklaard toe te treden tot de Parijse Club. De Argentijnse schuld aan West-Duitsland, die wordt geschat op $ 145 miljoen, zal worden geconsolideerd. Een krediet

Bank Deutscher Länder ten bedrage van 42 miljoen Beko-Mark, zal de start van de nieuwe handelsbetrekkingen bevorderen.

Nieuwe regeling voor import van machines

Het tot stand komen van dit akkoord wordt door Argentinië van grote betekenis geacht voor het verkrijgen van dringend vereiste verdere leningen. Gewezen zij in verband daarmede op de onlangs bekend gemaakte nieuwe regeling voor de import van machines voor nijverheid en landbouw. Deze kan voortaan via de vrije markt plaatsvinden, mits de kopers een middellang krediet kunnen bedingen. Prioriteit zal worden verleend aan de invoer van machines, die deviezenbesparingen bewerkstelligen, of waarmede deviezen kunnen worden verkregen doordat zij nieuwe exporten mogelijk maken.

De landen van oorsprong van deze machines worden in twee categorieën ingedeeld: de Parijse Clubstaten, de buurlanden, de staten van het Sovjetblok en Japan enerzijds en alle overige harde valutalanden anderzijds.

Voor de eerste groep is een minimum kredietperiode van vier jaar, voor de laatste één van acht jaar vastgesteld. In beide gevallen mag de contante betaling niet meer dan 20% van de koopsom bedragen, terwijl de rest in jaarlijkse termijnen moet worden voldaan, waarvan de eerste pas één jaar na de eerste betaling.

Ter bescherming van de lokale nijverheid worden voor bepaalde machines toegeslagen van 20 of 40 peso per dollar geheven.

Voor de import van grondstoffen voor de vervaardiging van landbouwmachines en onderdelen daarvan uit de Parijse Clubstaten, uit de buurlanden, uit de staten van het Sovjetblok, uit Japan en uit Israël, zullen deviezen beschikbaar worden gesteld tegen de officiële koers van 18 peso per dollar.

In aansluiting aan de begin april ter beperking van de invoer genomen maatregelen is bepaald, dat bij alle via de vrije markt plaatsvindende termijntransacties in deviezen een deposito van 50% van de tegenwaarde in pesos moet worden gestort. Daarnaast heeft de centrale bank, ter verhoging van het deviezenaanbod op de officiële markt, de richtprijzen voor de uitvoer van spijsoliën en van runderhuiden verhoogd. Tegelijkertijd is voor de meeste van deze produkten de exportbelasting afgeschaft.

Handelsbalans

De handelsbalans vertoonde de eerste vier maanden van dit jaar een deficit van $ 37.9 miljoen tegen $ 93 2 miljoen in de overeenkomstige periode van 1956. De import beliep respectievelijk $ 395,6 en $ 391,9 miljoen, de uitvoer achtereenvolgens $ 357 7 en $ 298,7 miljoen.

De geëxporteerde hoeveelheid vlees is in het eerste kwartaal van het lopende jaar ten opzichte van 1956 gestegen met 30%. Door de belangrijke waarde daarvan echter slechts 14% groter dan vorig jaar. Hetzelfde verschijnsel deed zich voor bij huiden, waarvan het uitvoervolume en de opbrengst met respectievelijk 13% en 4% zijn omhoog gegaan.

De nieuwe tarwe-oogst wordt nader geraamd op 8 2 miljoen ton, waarvan 3,7 miljoen voor export beschikbaar zal komen. De eerste officiële oogstraming voor mais is 2,65 miljoen ton, 31,5% minder dan in 1955 56 en 23% lager dan het gemiddelde van de laatste 10 jaar; voor zonnebloemzaad 660.000 ton, 4,9% geringer dan in het vorige seizoen; voor aardnoten 215 000 ton, 48 800 meer dan in 1955/56.

DULLES acht vermindering van hulp aan buitenland gevaar voor Amerik. veiligheid

Washington. — John Foster Dulles, de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, heeft voor de senaatscommissie voor de toewijzingen gewaarschuwd, dat vermindering van de door president Eisenhower gevraagde gelden voor hulp aan het buitenland de Amerikaanse veiligheid in gevaar zal brengen.

Het Huis van Afgevaardigden heeft het bedrag, dat voor hulp aan het buitenland zal worden besteed, met 809.650.000 dollar tot 3.191.810.000 dollar verminderd.

Wat het huis heeft gedaan is niet zo maar bezuinigen, zo verklaarde Dulles. Het komt neer op een gevaarlijk afbrokkelen van de politiek die tien jaar lang door de democratische en republikeinse leiders gesteund is. Als het congres niet langer bereid is het leiderschap van de president te volgen, dan kan het gebeuren dat de vrije wereld niet meer het leiderschap van de Ver. Staten zal willen volgen. De senaat kan dit gevaar nog afwenden, aldus Dulles.

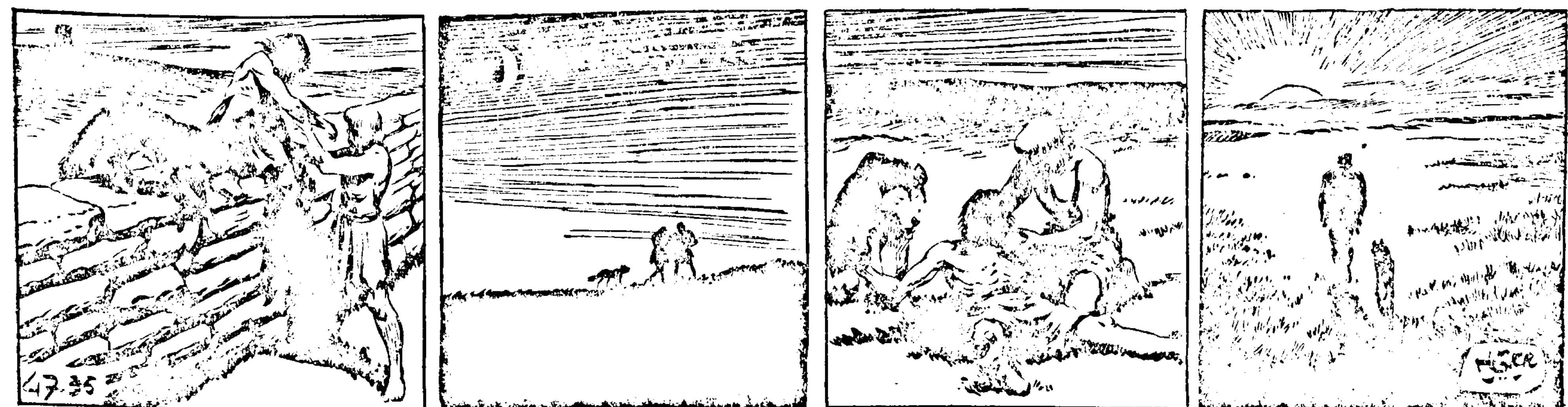
Oproer in Argentijnse gevangenis

Rio de Janeiro. — Twee bewakers zijn gedood en vier gevangenen gewond bij een opstand in de gevangenis in Porto Alegre in zuidelijk Rio Grande. De gevangenen waren ontevreden over de behandeling. Zij slaagden erin de bewakers te ontwapenen en het gevangenisgebouw te bezetten. Het duurde verscheidene uren voordat de politie erin slaagde de opstand te onderdrukken. Enkele gevangenen slaagden er in te ontvluchten. Naar de omstandigheden in de gevangenis wordt een onderzoek ingesteld.

In Den Haag werd dezer dagen als onderdeel van de bloemenweek een groot bloemencorso gehouden. Op de foto: de praalwagen „Zeeland" op de groenmarkt.

ERIC DE NOORMAN -- De prooi van de Rode Rots

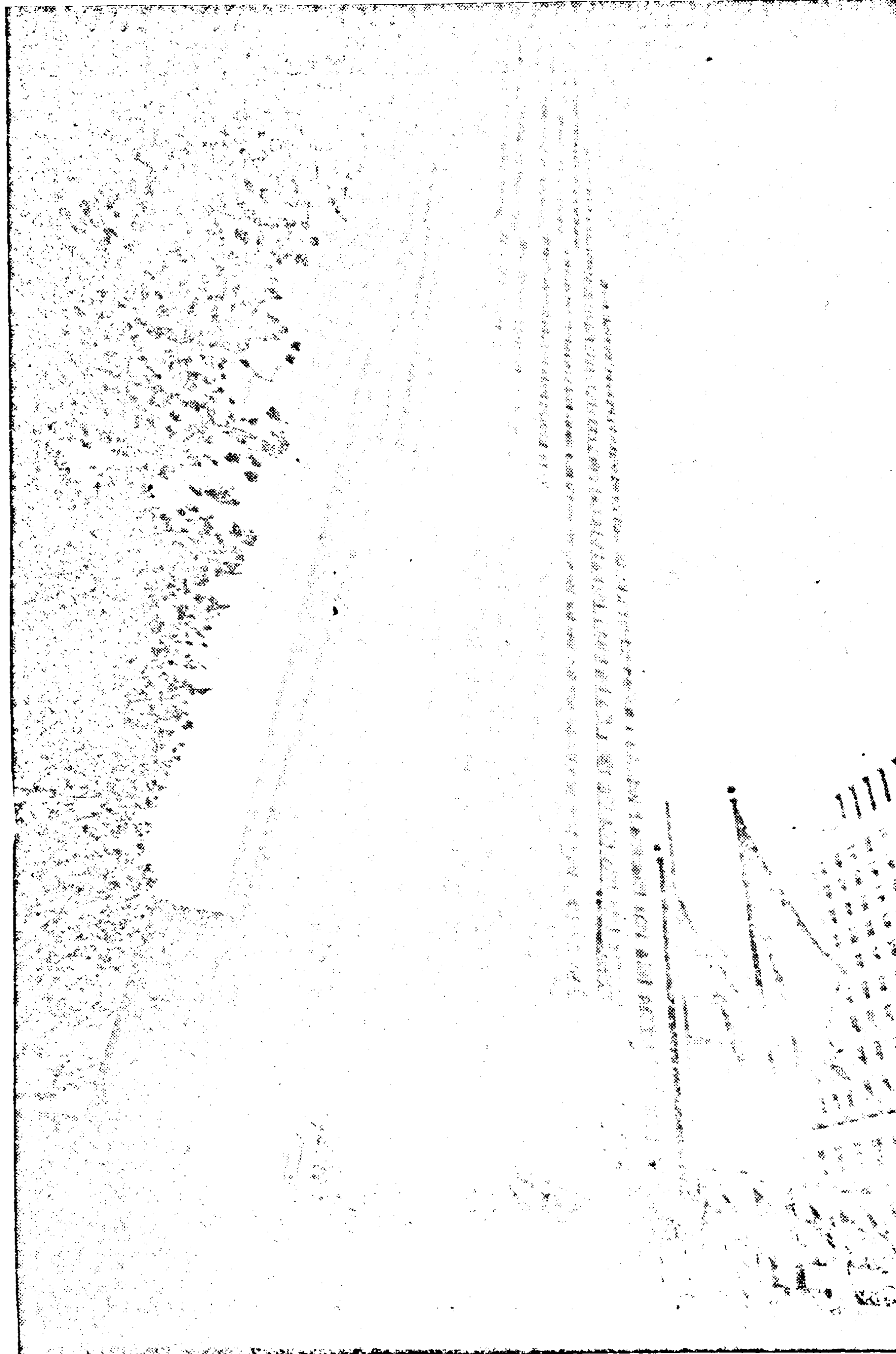

47—35 Het dorp van Ruad is doorsneden met talloze stenen wallen welke het de twee vluchtelingen niet eenvoudig maakt hun weg naar buiten te vinden. Dank zij de oplettendheid van Wolf slagen zij er echter in de weinige bewakers die nog buiten zijn te ontlopen, en ten laatste bereiken zij de grote buitenmuur welke de gehele nederzetting als een kronkelende slang omgeven. Dit laatste beletsel op hun weg naar de vrijheid is gauw overwonnen en dan haasten de mannen zich voort over de golvende vlakte in de richting van het gebied van de Fomori. Het spijt Eric zijn zoon en vrienden achter te moeten laten maar hij troost zich met de gedachte dat hun bevrijding — met behulp van de Fomorikrijgers — nog slechts een kwestie van tijd is...... als zij op tijd komen kunnen, want Eric ziet met zorg dat de maan reeds wassende is en op volle maan wordt Ailech geofferd. Zwijgende strompelen zij voort. De uitgeteerde Fomori uit geen klacht, maar het is de man aan te zien dat er al te veel van zijn krachten gevergd is en op een gegeven ogenblik zakt hij in elkaar.

„Vriend," stamelt de stakkerd—", de dood zal mijn bevrijding zijn, gaat tot mijn broeder de Fomori en zeg hem waar Ailech zich bevindt, zeg hem dat ik, Mend, Uw hand in vriendschap drukte" en bij deze woorden blaast de ongelukkige de laatste adem uit. Zo goed mogelijk bouwt Eric een graf voor hem waarna hij zonder Wolf zijn weg voortzet. Uur na uur sjokt Eric voort. De zon gaat op en tovert een goude glans over het landschap maar in Erics hart is een doffe wanhoop want zijn knorrende maag doet hem beseffen dat — naast de tijd— de honger zijn grote onverbiddelijke tegenstander is.

Terrasje op MANHATTAN

Naar een Atlantische superstad

Het 70 verdiepingen hoge R. C. A. Building, middelpunt van Rockefeller Center, met de sereniteit van zijn structuur een der mooiste wolkenkrabbers van Manhattan.

(Van een medewerker in Nederland)

Als wij ons ooit in een begrip hebben vergist dan is het New York. Wij waren met de invitatie om van Nederland uit erheen te vliegen maar half gelukkig. De gedachte aan New York was voor ons vol onbehagen, zelfs tegenzin, de juiste diagnose angst. En als men ons adressen gaf van vrienden en bekenden, mensen die ons stellig zouden gidsen, dan weerden wij dat af. Wij wilden de wereldstad New York alleen onder de ogen zien, een beetje pathetisch: ons storten in de muil van de moloch, verlaten en verloren. The naked city, zoals wij ons haar voorstelden: buiten alle proporties onbarmhartig, daverend en denderend en alles bikkelhard. Niet te grijpen en niet te overzien, verstikkend als het walmen van asfalt. Een mastodon, waarvan reeds de aanblik ons de adem zou benemen, een Medusa onder de steden der aarde met een verschrikking tot in het merg. Zo hebben wij de stad die morgen betreden, uit ons hotel op haastig avontuur, en nog geen uur daarna wisten wij dat het anders was, kenden wij nog maar één verbijstering: de prijzen in dollars. En nog diezelfde avond hadden wij, geleid door ons instinct, zowaar een terrasje ontdekt, nog wel in 42nd Street, en zaten daar als genoegelijk en vertederd te kijken naar New York. En met het uur groeide het besef, dat New York de meest menselijke stad ter wereld is, menselijk in het grootse en spectaculaire, menselijk ook in het kleine, het naïeve. Met als uitersten de sereniteit van Rockefeller Center en de ononderbroken kermis op Times Square.

Wij weten heel goed, dat wie New York heeft bezocht, Amerika niet kent, en van New York hebben wij nog alleen maar Manhattan gezien, het eiland der wolkenkrabbers, om precies te zijn ons in hoofdzaak opgehouden in Midmanhattan, zo van de 40ste tot de 50ste straat. Maar dat is dan ook helemaal ons wereldje geworden, als de grachten van Amsterdam tussen Heren- en Spiegelstraat. Wij kennen er nu alle winkels van Fifth Avenue en alle drugs op the Avenue of te Americas, en natuurlijk alle wolkenkrabbers. Wij hebben daar ook gewoond, eerst in de 46ste en later in de 42ste straat, van uur tot uur en van dag tot dag geademd in het economische middelpunt van de wereld. Want juist tijdens ons verblijf gaf mr. A. C. Simmonds Jr., president van de Bank van New York, als zijn verwachting, dat New York en speciaal Midmanhattan groter en groter en groter zal worden, practisch tot in het oneindige, het machtig centrum van heel Amerika. Hier op Midmanhattan, zo zei hij, is meer actieve brain power per vierkante voet dan waar ook ter wereld. Groot New York telt 15 miljoen inwoners en men mag verwachten, dat het er 20 miljoen zullen zijn in 1980. De bankwereld houdt rekening voor de komende decennia met de groei van één enorme superstad langs de Atlantische kust, reikend van Boston tot Richmond. New York zal het middelpunt zijn van deze superstad en Midmanhattan weer het middelpunt van dit middelpunt. En daarvan het middelpunt — de heer Simmonds was te bescheiden om het met evenzoveel woorden te zeggen — de Bank van New York op de hoek van Fifth Avenue en Forty-fourth Street. En wij: omtrent een boogscheut ver van dit middelpunt der middelpunten zaten wij dagelijks op ons terrasje, zagen Manhattan aan en dronken uit louter veneratie Manhattan-cocktails.

De naam van de zaak van dat terrasje was Topp's Bar en de tafeltjes aan de straat waren eigenlijk bestemd om er aan te eten en daarna zo snel mogelijk weer te verdwijnen. Buiten etenstijd was het terrasje dan ook leeg, een uitgezochte gelegenheid voor ons om er de benen te strekken. Aanvankelijk wekte dat enig misverstand, maar spoedig waren wij aanvaard als „that guy from Holland", die maar eindeloos achter zijn drankje zat te spinsen. Een verrukkelijke bezigheid elk uur van de dag, met die parade van New Yorkers langs ons heen, New Yorkers in elke nuance: blank, bruin,

De fluistering van de mastodon, een geheel eigen geheimzinnige taal

geel, zwart. Mannen met gekke hoedjes en gekke hemdjes, gekleurde vrouwen met cascaderende boezem, als bonte vlinders gekleed, en allemaal prachtige meisjes met hoofse en sierlijke gang, ongenaakbaar: those hard, bright babies, who never go too far, en die in ruil voor haar hoge gunst de uitverkoren echtgenoot een leven lang zullen laten afwassen. En tenslotte het verkeer: de gelijkmatige stroom van auto's, die in altijd hetzelfde tempo passeert. Geen fietsers, geen brommers, geen scooters. En een minimum aan luidruchtigheid. Een enkele maal geeft een bus een benauwd blafje, maar verder geen enkel signaal. Op toeteren, tenzij in doodsnood, staat 25 dollar. Voetgangers en auto's hebben in New York gelijke rechten: op elke hoek van de straat komen zij om beurten eerlijk aan hun trek: wachten en oversteken, wachten en doorrijden. De totale indruk is die van discipline en rust.

Nu is de plattegrond van Manhattan ideaal. Een gelijkmatig stramien van evenwijdige avenues in de lengte, rechthoekig over de breedte gekruist door genummerde straten. Alleen Broadway wijkt hiervan af en loopt als een grote barst diagonaal over de lengte van het eiland. Downtown, het oudste deel van Manhattan, is de situatie anders: daar is het verloop der straten bochtig en grillig, zijn zij ook niet genummerd, maar dragen zij namen. Downtown spitst zich ook op Manhattan het verkeersprobleem toe. De tactiek is echter niet het autoverkeer in dit stadsdeel te verbieden, maar wel het steeds meer te bemoeilijken en onaantrekkelijk te maken, zodat de automobilist er tenslotte de voorkeur aan geeft zijn wagen buiten de oude stad te laten en verder met taxi, bus of subway zijn bestemming te bereiken. Zo is parkeren in een deel der stad — New York telt 24.000 parkeermeters — een ontstellend dure liefhebberij.

De Nederlandse relaties, die wij spraken in New York, waren verbaasd over onze ontdekking, de eerste dag de beste, van dat terrasje van ons, nog wel in 42nd Street. New York is er geen stad voor, zeiden zij, het klimaat is bar en boos, met ondraaglijk hete zomers en bitterkoude winters. Wij troffen nu juist een paar prettige dagen. Manhattan ligt op de breedte van Madrid, veel zuidelijker dan Amsterdam, maar de zomer en de winter zijn hier onbarmhartig. Zo is de enige prominente gelegenheid in de openlucht, aan de voet van R.C.A. Building, de 70 verdiepingen hoge wolkenkrabber van Rockefeller Center, 's winters een kunstijsbaan. In lente en zomer is hier het Promenade Café geopend, met een soort basse-cour, waar men sjiek en duur onder parasols kan zitten, luisterend naar het gedruis van fonteinen en af en toe een speels muziekje. Hoog rondom loopt een balustrade met vlaggen en over de rand kijkt het publiek omlaag als in een berenkuil. Bepaald vrij is het dus niet. Maar dat vergeet men spoedig: pal boven het verzonken terras rijst de mooiste wolkenkrabber van heel Manhattan omhoog, van een strakke, sobere, serene statuur. De blik volgt het spel der lijnen, de eindeloze regelmaat der duizenden vensters: het stijgt ten hemel als de toren van een kathedraal, vele torens boven elkaar. Als men lang naar boven kijkt en de muziek van het café zwijgt een ogenblik, dan is het of het ruisen van de fonteinen zich voortzet langs die ranke façade, een klank die steeds zachter en ijler wordt en zich verliest in de oneindigheid van de hemel. Het is de fluistering van de mastodon, een geheel eigen, geheimzinnige taal, die men nooit tevoren heeft gehoord en die men zich blijvend herinneren zal.

GESTADIGE DALING SINDS 1948

Oost-Duitsland: Nog maar 17,7 miljoen inwoners

2 miljoen mensen hebben het land verlaten

Een vluchtelingenbarak in de Bondsrepubliek. Het gebouw is een voormalige schouwburg.

Meesten vluchten niet meer om louter politieke redenen

(Bijzondere correspondentie uit Bonn)

De loop der bevolking in de door de Russen bezette Oostzone van Duitsland, die zich de „Demokratische Volksrepubliek" noemt en juist in deze dagen de eer geniet van een staatsbezoek van de Sovjetrussische partij-secretaris Nikita Khroestsjev en zijn gevolg, vertoont in de laatste negen jaren een ontwikkeling, die haar gelijke in Midden-Europa (waar op het gebied van grenzen en bevolkingen na de oorlog nogal het een en ander is gewijzigd) niet heeft. De Oostzone van Duitsland is het enige „land", waar de bevolking sinds 1948 voortdurend achteruit is gegaan. In dat jaar bereikte zij haar hoogste stand met 19 miljoen zielen. Blijkens het statistische jaarboek 1955 der „Democratische Volksrepubliek" bedroeg de bevolking aan het einde van dat jaar 17,9 miljoen zielen. Sindsdien is alweer anderhalf jaar verstreken, met wekelijks gemiddeld 2000 tot 3000 Oostduitsers, die naar het Westen uitwijken. Als wij hun gemiddelde op circa twee-en-een-half duizend per week stellen, moeten nu alweer ruim 200.000 zielen van het laatstbekende bevolkingscijfer worden afgetrokken. Met rond 17.7 miljoen zielen zal het inwonertal der „Demokratische Volksrepubliek" dus wel zijn bekeken. Dat betekent een teruggang van 1,3 miljoen zielen, rond 7 procent sinds 1948.

De aanvankelijke toeneming van het zielental der toenmalige Sovjetrussische bezettingszone van Duitsland — het steeg van 18 miljoen in 1946 tot 19 miljoen in 1948 — moet worden verklaard met de toestroming van Duitsers uit het vroegere Oostduitsland, dat bij Polen werd getrokken. Het ging er deze vluchtelingen in de eerste plaats om weer Duitse bodem te bereiken. Die vonden zij in wat vroeger Middenduitsland heette en thans de „oostzone" of wel de „Demokratische Volksrepubliek" is. Ook kwamen vele Duitse krijgsgevangenen en burger-geïnterneerden uit Oost en West terug. Zij zochten aanvankelijk hun vroegere haardsteden op. Van het miljoen Duitsers, dat in de jaren 1946, 1947 en 1948 naar de Oostzone stroomde — en deze stroom kwam vooral uit het Oosten — zijn er ongetwijfeld velen gebleven. Even zovelen hebben echter intussen de Oostzone weer verlaten en zijn naar het Westen gevlucht, dan wel daarheen teruggekeerd. Sinds 1948 is het inwonertal van de Oostzone daardoor gestadig teruggelopen. Het geboorte-overschot van 4.4 op elke 1.000 zielen — een cijfer, dat ook al terugloopt sinds het in 1951 5.5 en in 1953 4.7 bedroeg — is onvoldoende om deze langzame ontvolking der „Demokratische Volksrepubliek" tegen te gaan en op te vangen.

Geheel in overeenstemming met de absolute vermindering van de bevolking van Oostduitsland bij gelijkblijvend gebied, is de bevolkingsdichtheid ook verminderd (van 171 per vierkante kilometer in 1950 tot 165 in 1955). Deze vermindering geldt voor alle streken van de Oostzone, met uitzondering van Rostock en Frankfurt-aan-de-Oder. In Rostock ligt n.l. de Warnow-scheepswerf en in Frankfurt-aan-de-Oder een hoogoven en een staalfabriek (de „Eisenhüttenkombinat J. W. Stalin). Deze bedrijven hebben deels met, deels zonder dwang vele arbeiders aangetrokken. Rostock is een van de weinige Oostduitse steden, welker zielental de laatste jaren is gestegen (n. l. met rond 17.000 tot 150.000). De meeste andere steden hebben inwoners verloren: Oostberlijn 49.000. Görlitz 4.000. Chemnitz 3.200. Leipzig 3.800 en Zwickau 3.100. De bevolking van Stralsund en Wismar — die beide belangrijker Oostzee-havens zijn geworden dan zij vroeger waren — steeg elk met 7.100 zielen.

Op grond van de jaarlijkse geboorte-overschotten had de bevolking van Oostduitsland sinds 1948 met rond 700.000 zielen moeten toenemen. De absolute cijfers omtrent het verloop der bevolking in de laatste negen jaren tonen evenwel aan, dat zij met 1,3 miljoen is verminderd hetgeen derhalve betekent, dat rond 2 miljoen mensen Oostduitsland hebben verlaten. Dit komt inderdaad overeen met het jaarlijkse gemiddelde aan Sovjet-zonale vluchtelingen van 200.000 mensen.

De oorzaken van de aanhoudende vlucht uit Oostduitsland hebben zich in de laatste jaren gewijzigd. Zij zijn niet meer in hoofdzaak van politieke aard, vooral niet bij de jongeren — tot 25 jaar — die ongeveer de helft uitmaken van degenen, die zich bij de grenssteden melden. Nieuwsgierigheid, zucht tot avontuur, maar vooral ook de hoop te kunnen meeprofiteren van het toch veel aangenamere, zorgelozere en genotvollere leven in wat in Oostduitsland doorgaat voor „het gouden Westen". De „vlucht voor onderdrukking en dood" speelt een aanzienlijk kleinere rol dan men geneigd is aan te nemen. De redenen, die voor de vlucht uit de Oostzone worden opgegeven, zijn veel meer negatief dan positief. De vluchtelingen behoren zeker niet (meer) tot de elite van de bevolking in Oost-Duitsland, die het onder het communistische regime om politieke redenen niet langer kan uithouden. Anderzijds is het ook niet zo, dat nu maar alle Oostzone-vluchtelingen minderwaardig zijn. Dat vele vluchtelingen al na een betrekkelijk kort verblijf in de Bondsrepubliek hevig teleurgesteld zijn, ligt onverbiddelijk in de aard der situatie. De ingewortelde gedachte, dat de meeste vluchtelingen uit de Oostzone om politieke redenen huis en haard in de steek hebben gelaten — wat in de eerste jaren van de Sovjetrussische bezetting nog wel kon gelden — is op het ogenblik niet langer houdbaar. Een onderzoek, dat het ministerie voor Duitse Aangelegenheden heeft ingesteld, heeft dit wel onomstotelijk bewezen.

Rond 30 pct der ondervraagde Oostzone-vluchtelingen gaven het verlangen naar verbetering van hun maatschappelijke positie op als reden voor hun vlucht naar de Bondsrepubliek. Een tweede 30 pct gaf persoonlijke of familieredenen op (echtscheidingen, verlies van ouders of voogden, vlucht voor ouderlijk gezag etc.). Telt men daarbij 8 pct gevallen van onbevredigende politieke of beroepseer en 5 pct a-sociale neigingen (criminaliteit) dan komt men al op 73 pct gevallen, in de vlucht naar de [illegible] niet op politieke motieven was [illegible]. Van de rest [illegible] zich politiek vervolgd, 7 pct politiek „bedrukt" (een ideaal vluchtmotief) en maar 9 pct werkelijk bedreigd.

Wat ook verder de gronden voor de vlucht van gemiddeld 200.000 Duitsers uit de Oostzone naar Westduitsland mogen zijn: het eindresultaat is hetzelfde. De „Demokratische Volksrepubliek" raakt [illegible] stroom schijnt geen einde te komen.

Zo juist gearriveerde vluchtelingen uit de Oost-zone melden zich in West-Berlijn aan.

De kwestie van de repatriëring van Duitsers uit de Sovjet-Unie

Bonn. — De westduitse delegatie die in Moskou onderhandelt over economische kwesties en het vraagstuk van de repatriëring van Duitsers uit de Sowjet-Unie krijgt nieuwe instructies inzake de repatriëringskwestie.

De besprekingen over de repatriëring, die dezer dagen hervat zijn, werden uitgesteld omdat de Duitse delegatie aan Bonn nieuwe instructies heeft gevraagd, zo deelde een regerings-woordvoerder in Bonn mede.

Volgens de woordvoerder is het meningsverschil over deze kwestie verscherpt door de felle aanval die de Sowjet-partijsecretaris Chroesjtsjef in Oost-Berlijn op de Westduitse verlangens inzake de repatriëring van Duitsers deed.

Japan weert de kernwapens

Tokio. — De Japanse premier, Kisji, heeft op een bijeenkomst van een senaatscommissie verklaard, dat Japan „onder geen enkele voorwaarde" zal toestaan, dat zijn strijdkrachten met kernwapens worden uitgerust.

Zijn regering zal ook niet toestaan, dat de Verenigde Staten kernwapens naar Japan overbrengen.

Weer een aanval van een edelman op Britse hof

Er is zowaar opnieuw een Brits edelman in de pen geklauterd om zijn nobele stem te verheffen tegen de entourage van de Koningin. Deze keer is het de negentienjarige Markies van Londonderry, die in een ietwat blaaskakerig en retorische ingezonden stuk zijn mening over de Altrincham-affaire publiceerde in het socialistische weekblad „The New Statesman". Lord Londonderry verklaart, dat hij enige reactie had verwacht op de kritiek van Lord Altrincham, onder meer van de pluimstrijkers. Hij was hierin niet teleurgesteld. Een aantal dagbladen was aanstonds in het geweer gekomen tegen Altrincham.

„Al de oude voorhistorische argumenten ten gunste van en voor de verdediging van de gedragswijze van de monarchie werden opgegraven", schrijft de markies, „en deze bloedhonden haastten zich deze argumenten naar voren te brengen". „Bloedige bedreigingen van de kant van een aantal aristocratische idioten" waren niet uitgebleven. „Het was bijna te mooi om waar te kunnen zijn", aldus Lord Londonderry. Volgens hem hadden de reacties duidelijk gemaakt, dat de meeste Britten niet akkoord gingen met de gedachte, dat de monarchie een instituut is, dat welwillend en statig behoort te paraderen voor hun liefhebbende kinderen en een vertoning ten beste behoorde te geven van „hun tandpastaglimlach, hun laatste haarstijl, en van hun verfoeilijke smaak op het gebied van de mode." De markies verklaart, dat de entourage van de Koningin, „de strooplikkers en lakeien", financieel en maatschappelijk profijt trekken van de Koningin, en derhalve vanzelfsprekend niet wensen zich in hun maatschappelijke positie bedreigd te zien.

Hij eindigt met uiting te geven aan de hoop, dat de publieke opinie zich achter Altrinchams kritiek zal plaatsen, opdat meedogenloze openhartigheid zal helpen een eind te maken aan de onzalige invloed van de hogere maatschappelijke klassen aan het Britse Hof. De markies van Londonderry is ondanks zijn naam geen belangrijk man.

Ex-president DIAZ van Honduras overleden

Miami. — Julio Lozano Diaz, die van 1955 tot oktober van het vorige jaar president van Honduras is geweest, is dinsdag op 72-jarige leeftijd te Miami (Florida) overleden aan de gevolgen van een hersenbloeding. Hij had zijn land verlaten, nadat hij bij een staatsgreep was afgezet.

Het a.s. bezoek van het Britse Kon. Paar aan de V.S.

Washington. — Het Witte Huis heeft het program gepubliceerd van het bezoek, dat koningin Elizabeth van Engeland en prins Philip van 16 tot 21 oktober aan de Verenigde Staten zullen brengen.

Zij worden woensdag 16 oktober in Newportnews verwacht. Zij komen dan met een Canadees militair vliegtuig uit Canada. Zij zullen die dag in Willliamsburg de herdenking van de landing der eerste kolonisten in 1607 bijwonen.

Op 17 oktober zal het Britse paar in Washington aankomen en daar met president Eisenhower dineren. Voor 18 oktober staat een lunch met vice-president Nixon en een diner met minister Dulles op het program. 19 oktober wonen koningin Elizabeth en prins Philip een Amerikaanse voetbalwedstrijd in College Park (Marlyland) bij, waarna zij op de Britse ambassade in Washington aan president Eisenhower een diner aanbieden.

Zondag 20 oktober vertrekken de Britse gasten naar New York, waar zij op 21 oktober feestelijk op Broadway zullen worden ingehaald. 's Middags zullen zij het hoofdkwartier van de Verenigde Naties bezoeken, waarna het Amerikaanse bezoek wordt besloten met een diner en een bal voor de leden der Britse kolonie in New York. De terugreis naar Londen wordt met een vliegtuig gemaakt.

Bonn. — De Westduitse regering heeft verklaard, dat alle geruchten over een opwaartse herziening van de wisselkoers van de Deutsche mark van alle grond zijn ontbloot.

Stanley Matthews speelde dezer dagen met Blackpool tegen Sparta te Rotterdam. Bij aankomst op het vliegveld Zestienhoven werd hij bestormd door handtekeningenjagers.

Het gebeurde in Nederland...

De zwaluw wordt bedreigd — Gevolg van asfalt en grint — Tienjarig onderzoek

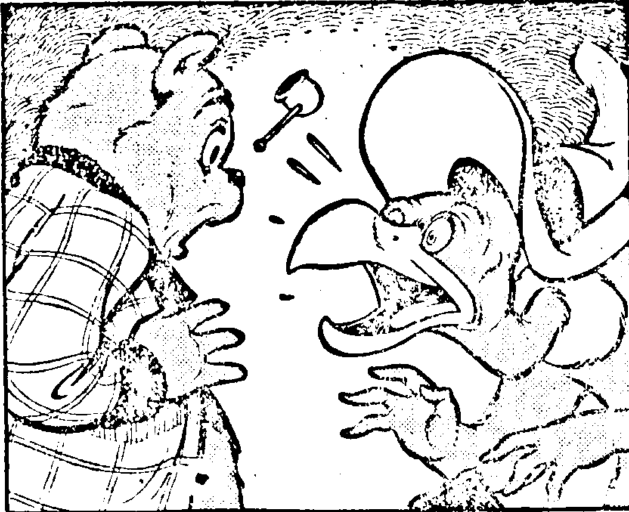
Eén zwaluw maakt nog geen lente leert een oude volkswijsheid. Deze verklaring stamt evenwel uit de tijd, dat het heel gewoon was, de telefoondraden langs de landwegen bevolkt te zien met tientallen zwaluwen als noten op de notenbalk. Vanachter het raampje van het ouderwetse stoomtreincoupeetje hebben we vaak van dit schouwspel genoten. De zwaluw hoorde bij de stoffering van dat landelijk tafereel, zoals de rood-bloeiende geraniums achter het horretje van een trapgevel-woning. De zwaluw hoort bij het karrespoor en het grintpad, verdraagt geen asfaltweg en gestroomlijnd verkeer. De zwaluw hoort bij het ouderwetse Holland en omdat dit herinnering geworden is, dreigt de zwaluw eveneens verleden tijd te worden.

De zwaluw kan namelijk niet leven zonder dit ouderwetse Holland, eenvoudig omdat de asfaltweg hem het materiaal voor de bouw van zijn nest ontnomen heeft. En de asfaltweg, het keurig betegelde trottoir, hebben zelfs het kleinste dorp veroverd, waar de gemeenteraad op zijn achterste benen staat zo gauw ergens kuilen en plassen op de wegen voorkomen. Het is de nekslag voor de zwaluw geworden, voor de tegen muren metselende huiszwaluw zo goed als voor de aan balken huizende boerenzwaluw. Materiaalgebrek: geen modder en klei, geen stro meer. De laatste tien jaren, laten we zeggen na de tweede wereldoorlog, is het dan ook snel bergafwaarts gegaan met de zwaluwenstand in Nederland, ondanks het feit, dat de zwaluw een economisch gebruik van zijn materialen maakte door het tweede jaar, na het winterverblijf in Noord-Afrika, hetzelfde nest op te zoeken van het jaar daarvoor. Het werd weer wat opgekalefaterd en kon dienen voor een nieuw gezin van zes, tweemaal een drieling per seizoen. Hoe ernstig de teruggang is, getuigt de stapel brieven die Jan Ivangh te Beverwijk, oud-vogelwachter van de Hondsbossche zeewering, vogelfilmer en geluidendeskundige, ieder seizoen weer ontvangt uit alle hoeken van Nederland, met aanwijzingen over het doen en laten van de zwaluwen. Wat eraan gedaan wordt? Sinds kort komt men de zwaluw in het materiaalgebrek tegemoet door het aanbrengen van „kunst"-nesten. Hoe die het doen vormt weer een nieuw studie-object waarvoor de gegevens moeten verzameld worden. Jan Ivangh denkt er een jaar of tien voor nodig te hebben, eer gezegd kan worden of we de zwaluw zullen behouden of niet, of in ons overbevolkte land de zwaluw de lente nog zal blijven aankondigen of dat de volkswijsheid naar een ander adagium zal moeten uitzien.

TOM POES en de WRAAKGIER

2953.—De avond was gevallen en sombere schaduwen vulden heer Bommel's kerker toen de grendels plotseling knersten en er een bewaker binnentrad.

„Ik wil er uit!" riep heer Ollie smartelijk.

„U kunt inderdaad gaan," zei de cipier. „De complimenten van de rechter en ik moest zeggen dat het hem spijt. Er heeft een kleine vergissing plaats gehad; de getuige Kriegel blijkt niet betrouwbaar te zijn! En overigens is het door U gebruikte woord „boleet" erkend geen scheldwoord. Dat moest ik zeggen."

Heer Bommel stommelde sprakeloos de straat op en begaf zich in droeve gedachten verdiept naar huis.

„Een vergissing," peinsde hij. „Men knakt een jong leven en noemt dat een vergissing. Men komt er nu pas achter, dat Kriegel niet betrouwbaar is, terwijl men meer vertrouwen in hem had, dan in het woord van een heer. Ach, het is allemaal de schuld van die wraakgier! Hij heeft de geest in de goede stad Rommeldam bedorven. Er is geen aardigheid meer aan. Als ik hem ooit te pakken krijg........"

Op dat moment werd zijn aandacht getrokken door sloffende stappen. Een in elkaar gedoken figuur bewoog zich schimmig langs de huizenkant en kwam de hoek om, op zoek naar een schuilplaats.

„De oude Kriegel!" riep heer Bommel met een grote stem.

De aangesprokene gaf een gil van schrik en staarde met ontzetting naar de toornige figuur tegenover hem.

„B-bewraak me n-niet!" stamelde hij.

„Ha!" riep heer Ollie. „Nu is mijn tijd gekomen. Mijn wraak zal vreselijk zijn! Boleet!"

PANIEK

DOOR C. BAUER

22

Hij kon het nu riskeren. Enkele honderden meters voor het pension van mevrouw Flannigan schoot er een grote donkere wagen uit een zijstraat te voorschijn. Brennan vloekte en gooide zijn stuur om, waardoor hij de ander nog juist wist te ontwijken. Vrijwel op hetzelfde ogenblik hoorde hij de sirene van die ander. Door het lawaai dat hij zelf veroorzaakte had hij hem niet eerder gehoord. Dat moesten Shane en zijn mannen zijn. Hij bleef achter de andere wagen rijden, die even later met een ruk stopte voor het huis van mevrouw Flannigan. Brennan stopte eveneens en sprong uit zijn auto. Uit de andere wagen kwamen vijf, zes mannen, die snel naar de deur liepen. Voorop ging Shane. Zonder een woord te zeggen voegde Brennan zich bij hem. Er moest iemand achter de deur hebben staan wachten, want ze werd geopend voor iemand op de bel had kunnen drukken. Shane liet Brennan het eerst naar binnen gaan. In de kleine hall stond een lange, magere vrouw in een slordige, gebloemde kimono. Haar grijze haar hing in lange sliertei langs haar zenuwachtig vertrokken gezicht. Ze deed haar mond open om wat te zeggen, maar Brennan was haar voor.

„Waar ligt ze?" Hij snauwde het haar bijna toe.

„Op haar kamer," met een van angst vertrokken gezicht draaide de vrouw zich om en wees vaag naar boven. De kleine hall stond nu vol met mannen. „Zijn er nog meer uitgangen dan deze deur?" vroeg Brennan.

„Nee meneer," stotterde de vrouw. Brennan herinnerde zich de brandtrap. Hij gaf twee man bevel naar de achterkant van het huis te gaan. Met enkele woorden duidde hij uit hoe zij er moesten komen. „Zoek de binnenplaats af en hou die trap in de gaten. Als iemand niet op eerste sommatie stil staat, kun je schieten." Reeds tijdens zijn laatste woorden was hij begonnen met drie treden tegelijk de trap op te rennen. Shane volgde hem op de voet. Brennan draaide zich nog eens om en riep naar beneden: „Eén man blijft bij die deur. Iedereen mag erin, niemand mag eruit, onder geen enkele voorwaarde. De anderen mee naar boven." Hij hoorde nog hoe mevrouw Flannigan hem achterna riep: „Het is kamer zeventien meneer," maar hij had die aanduiding niet nodig. Hij vroeg zich af of Marjorie thuis was. Aangekomen op de verdieping waar zich de kamer van Cathy bevond, liet hij de laatste twee politiemannen bij de trap achter en ging met Shane naar kamer zeventien. Van verschillende kamers gingen de deuren open en mensen in nachtgewaad informeerden geschrokken wat er aan de hand was. Mevrouw Flannigan had haar pensiongasten kennelijk niet van te voren op de hoogte gebracht van haar vondst. „Gaan jullie nou even allemaal weer naar binnen, beste mensen," suste Shane, „u komt het heus wel te weten, maar ga nou eerst even allemaal naar binnen. Toe nou....!" Aarzelend gingen de deuren één voor één weer dicht.

Brennan en Shane stonden nu voor Cathy's kamer. Brennan legde zijn hand op de knop van de deur en keek Shane zonder een woord te zeggen aan. Shane begreep hem onmiddellijk. Hij stak zijn hand in de zak van zijn overjas. Op hetzelfde moment gooide Brennan de deur open en deed een stap achteruit. Voorzichtig stak Shane zijn hoofd om de deur en in dezelfde beweging ging zijn rechterhand mee, de hand waarin het blauwzwarte staal van een pistool even glansde. Shane's ogen werden langzaam groter en de loop van het pistool zakte millimeter voor millimeter naar omlaag. „Verrek nou....!" zei Shane. Maar Brennan had het ook al gezien.

De kamer was leeg!

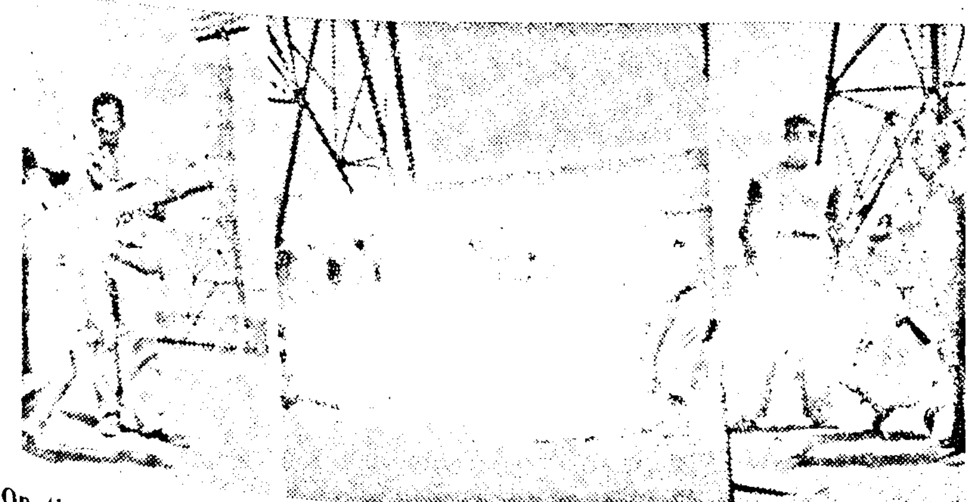
Met twee sprongen was Brennan bij het wijd openstaande raam. Hij klom er uit en liet zich op de brandtrap zakken. In de lichte, maanloze zomernacht zag hij onder zich het geraamte van de trap naar de grond zigzaggen. De binnenplaats was verlaten. Nergens een spoor van leven. Met zijn zaklantaarn knipte hij kort viermaal achter elkaar. Uit een donkere hoek van de binnenplaats kwam onmiddellijk het antwoord: vier korte lichtflitsen. Brennan draaide zich om naar Shane, die nog in de kamer stond. „Laat onmiddellijk twintig man komen en zet het hele blok af. Kom me dan achterna, ik ga naar het dak!"

„Voor die twintig man is al gezorgd, ze stonden al voor de deur toen jij nog maar nauwelijks binnen was." Shane rende de kamer uit en Brennan hoorde hem enkele bevelen schreeuwen, toen hij de brandtrap naar het dak begon te beklimmen. Na enkele ogenblikken was het met de rust van de nacht gedaan. Diep onder zich hoorde Brennan op verschillende punten de schrille politiefluitjes. Een paar auto's trokken met gierende motor weg. Hier en daar ging achter donkere vensters licht branden. Mensen bogen zich uit ramen. Beneden zich, tussen de treden van de trap door kon Brennan zien, hoe drie, vier donkere gestalten uit het raam van Cathy's kamer klommen en hem begonnen te volgen. Toen hij de rand van het dak had bereikt, wachtte hij even tot zij hem hadden ingehaald. „Gossie wat eng," hoorde hij Shane achter zich hijgen, „en ik heb toch altijd al zo'n last van hoogtevrees, goed dat m'n moeder me zo niet ziet." Een paar van de andere mannen grinnikten gedempt. Brennan zei niets en werkte zich op zijn buik over de rand van het dak. Hij schoof wat opzij om de anderen gelegenheid te geven hem te volgen. Na enkele ogenblikken lagen ze allen naast elkaar op het dak. In het licht van de heldere sterrenhemel lag het grote, platte dak daar voor hen als een landschap van een andere planeet. De donkere, grillige vormen van lichtkokers en schoorstenen vormden overal zwarte schaduwhoeken. „Eén man hier blijven," siste Brennan, „en alle brandtrappen in de gaten houden. De anderen meekomen!"

(Wordt vervolgd)

„Little league baseball" deed zijn intrede in Wilhelmina-stadion

Oranjestad. — De tijd, dat onze jeugd „zo weinig" had...., is nu toch zo langzamerhand wel voorbij. Voor een steeds bredere sector van de jeugdbevolking worden er in de vakantie plannen en plannetjes gemaakt en geen beschaduwd plekje op Aruba, of we vinden er kampen en picnics, onder leiding van frères, verenigingsleiders, politiemannen, padvinders, sportmensen en anderen die tonen tot daden, ontsproten aan gemeenschapsgevoel, in staat te zijn.

Op tientallen plaatsen in het stadion en onder het waakzaam oog van Agapito Mayor wordt door de jeugd baseball gespeeld.

Gistermorgen zijn we een kijkje gaan nemen in het Wilhelminastadion waar onder leiding van baseballtrainer Agapito Mayor de „little league" zijn intrede heeft gedaan. Ofschoon er nog geen geregelde teams zijn voor deze jongens van 8 tot 15 jaar, is de belangstelling enorm. Bijna tweehonderd jongens lieten zich inschrijven en des maandags, woensdags en vrijdags zijn ze allen present en wordt er op een tiental plaatsen tegelijk op het grote sportveld gebasebald. Trainer Agapito beschikt over organisatietalent, is een geboren jeugdleider en heeft een onverwoestbaar goed humeur. Hierdoor weet hij alles toch nog te overzien en georganiseerd te houden.

Waren wij aanvankelijk wat sceptisch gestemd ten aanzien van de Little League plannen van de heren Harms en Kuiperi, na gistermorgen die schare van gelukkige knapen en knaapjes aan het werk gezien te hebben, zijn we enthousiast geworden en zijn wij er van overtuigd dat „Little League baseball" een belangrijke rol zal gaan spelen bij de vrije tijdsbesteding van de jeugd. Het gaat hier niet om een vakantieplan. Men wil er mee doorgaan en ook na de vakantie het stadion openhouden voor de jeugd. A.B.B.A. blijft de trainer beschikbaar stellen voor dit werk en levert daarmee een zeer grote bijdrage tot de sportontwikkeling. Belangrijker dan een eerste klas basebalwedstrijd met een groot publiek op de tribune is deze spontane sportbeoefening door zovele jongens en jongetjes.

Nauwelijks een uur na ons bezoek aan het stadion waren wij op de boulevard waar ons een lied tegemoet klonk, waarin de verzekering werd gegeven dat „marcheren gezond voor het bloed is". Het was een schare jongens en meisjes van de Politie ontspanningsvereniging, die een wandeling maakte van Oranjestad naar Pova en terug. Het mag dan warm zijn.. de jongens en meisjes genoten en hadden onder leiding van de heren de Keijzer, Slats en Nagtegaal, welke laatste per auto de stoet volgde om de uitvallers op te vangen, volop plezier. Het mocht ver en warm zijn.... het aantal uitvallertjes bleef zeer beperkt.

„Laat mij maar lopen" zeggen de Pova jongens en meisjes.

Proef op openbare scholen

Oranjestad. — Op enkele openbare scholen zal een proef worden genomen met het opschuiven van het onderwijs in vreemde talen naar hogere klassen. Destijds werd door de onderwijzers in een rapport betoogd, dat het leerprogramma voor de eerste zes klassen van de lagere school te overladen is, waardoor de studie van het Nederlands niet die aandacht krijgt, waarop het eigenlijk wel recht heeft. Men aviseerde toen om vooral het Nederlands naar voren te schuiven, omdat de kinderen die doorgaan met hun studie, later, op basis van de kennis van één cultuurtaal gemakkelijker en met meer resultaat de vreemde talen kunnen leren. Het advies luidde dan ook het Engels en Spaans later te onderrichten en niet reeds met ingang van de vijfde en zesde klassen. Het advies schijnt te worden opgevolgd en met ingang van het nieuwe cursusjaar zullen bij wijze van proef op enkele of mogelijk zelfs alle openbare scholen de Spaanse lessen pas in de zevende klasse beginnen.

Vertrek bursalen

Oranjestad. — Van de voorlichtingsdienst vernemen wij dat de bursalen, die met lands- en eilandsbeurzen in Nederland verder gaan leren op vrijdag 23 augustus des voormiddags om 8.05 van Aruba vertrekken. De leerlingen moeten om zes uur op het vliegveld aanwezig zijn.

Ook meisjes naar H.B.S. van St. Dominicus College

Oranjestad. — Voor de eerste maal zullen dit schooljaar ook meisjes worden toegelaten tot de drie HBS klassen van het St. Dominicuscollege. Na het ontvangen van de hiertoe nodige vergunningen van de kerkelijke overheid werden voorzieningen getroffen voor de uitbreiding van deze onderwijsafdeling van de Frères.

Het grote voordeel is, dat de meisjes nu langer op Aruba kunnen blijven voor het volgen van een middelbare schoolopleiding. De drie HBS klassen geven aansluiting op de vierde klas HBS in Nederland.

Hersengymnastiek

Oranjestad. — In de finale van de serie hersengymnastiekwedstrijden, georganiseerd door het reclamebureau Witro van de heren Wix en Tromp, versloeg gisteren het team van Bonaire club, dat van Caribe met 24-13. Bonaire club kan nu wel feest vieren.... de sponsor van het programma geeft als prijs voor deze overwinning een avond conjuntomuziek en voldoende schuimend gerstenat om er een gezellig feest van te maken. Voor de leden van het winnende team waren er bovendien tal van persoonlijke prijzen. Witro zal in verband met de grote belangstelling voor deze programma's, die werden uitgezonden door Radio Kelkboom met een nieuwe serie ontmoetingen komen. De wedstrijden worden in de papiamentse taal gehouden.

Mutaties Politie

Oranjestad. — In het politiekorps staan nieuwe mutaties te wachten. Op 29 september gaat de heer Piet van der Wijde per Oranje Nassau naar Nederland. Piet zal worden gemist, ook al omdat hij naast zijn werk zo'n grote belangstelling heeft voor het verenigingsleven.

— Agent van Politie N. E. Calmes trad enkele dagen geleden in het huwelijksbootje. Onze gelukwensen.

Het korps verlaten heeft agent L. Lourots, die met echtgenote en kinderen naar Canada emigreerde. Er was bij het afscheid veel belangstelling.

— Terug van buitenlands verlof kwamen de agenten A. Ytsma, J. Lamens, J. Tuyt en C. Loman. Welkom thuis.

— Voor goed vertrekt verder de heer van Dijk van de Vreemdelingendienst. Hij maakt de reis per „Willemstad". Het ga het sympathieke echtpaar goed.

Staf Arub. Muziekschool uitgebreid

Oranjestad. — De staf van de Arubaanse muziekschool kreeg uitbreiding, door de komst van de heer Stenzen, bevoegd vioolleraar uit Nederland. De werkzaamheden van de school kunnen nu opnieuw worden uitgebreid.

Diefstallen

Oranjestad. — In Sint Nicolaas werd aangifte gedaan van diefstal van een rijwiel. Het karretje stond geparkeerd in de Mgr. Verrietstraat en is het eigendom van de heer Frans Liu A Tjon.

— Op Zeewijk werd een deel van een fiets gestolen. Onbekenden namen een voorwiel mee.

— Herrie maakte de bezoeker van een refresqueria. De politie nam de man mee en sloot hem ter ontnuchtering op.

Op Savaneta werd vierhonderd gulden gestolen uit een auto. De eigenaar van het geld liet dit in zijn jasje zitten, dat op de achterbank van een geparkeerde auto lag.

Triest was ook de aangifte van diefstal van een geldbedrag door ouders tegen hun zoon. Zoonlief werd door de politie aangehouden.

Restauratie Zusterhuis op Santa Cruz

Oranjestad. — Het Zusterhuis op Santa Cruz wordt gerestaureerd, hetgeen hoog nodig was. Voor de duur van het werk verblijven de Zusters in het Convent van Oranjestad.

Familietwist op Zeewijk

Oranjestad. — De politie werd ter assistentie geroepen toen een familietwist op Zeewijk zo hoog liep, dat moeder en drie zoons in een gevecht verwikkeld raakten. De politie nam de drie mannen mee naar het bureau, waar ze ernstig werden onderhouden. Diepe indruk maakte dit echter niet. Korte tijd nadat de mannen naar huis waren gezonden, werd de politie opnieuw opgetrommeld en bleek het gevecht met hernieuwde kracht te zijn voortgezet. De politie heeft er toen voor goed een eind aan gemaakt. Een der mannen bleek gewond te zijn aan het achterhoofd en hem werd eerste hulp verleend.

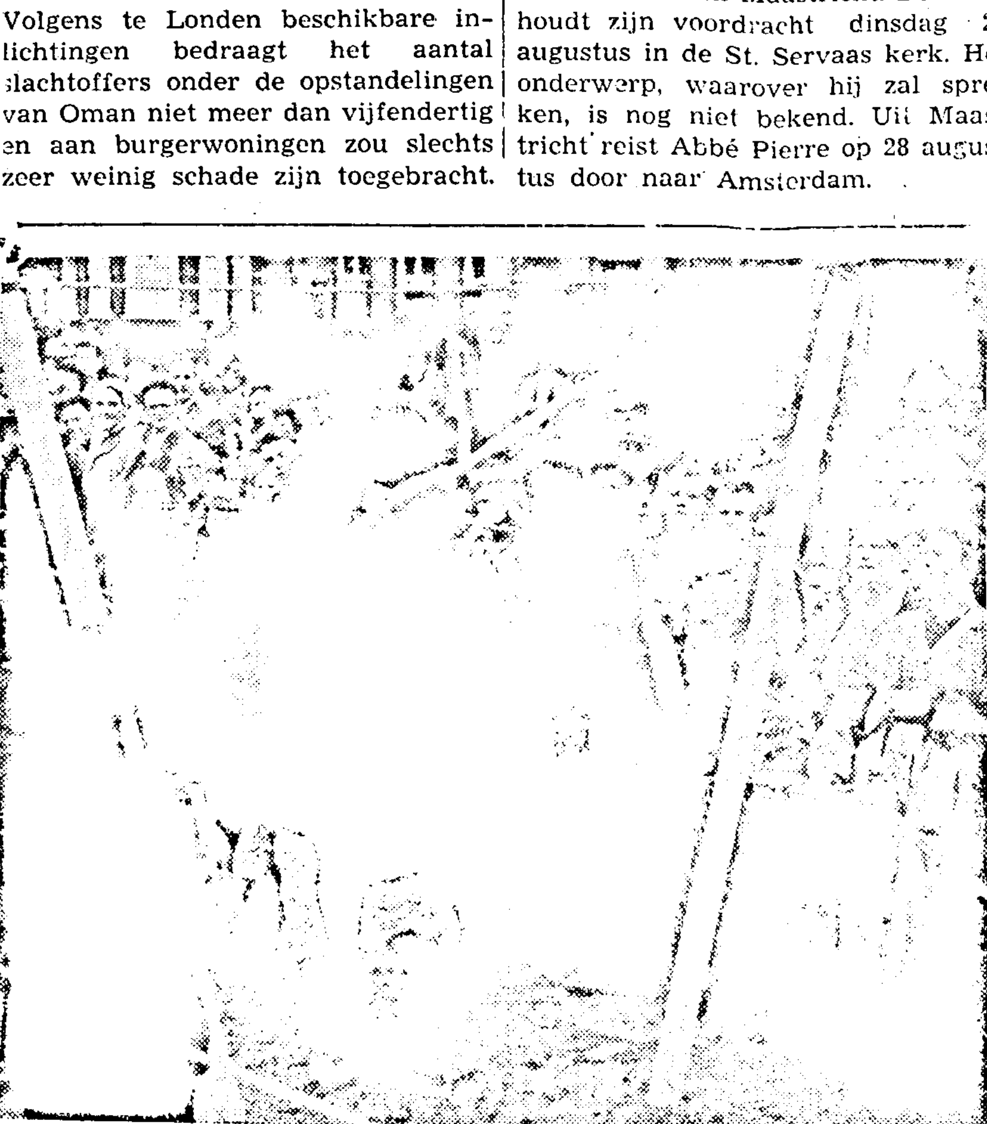
Verwondering in Engeland over Rode kruis-hulp voor slachtoffers in OMAN

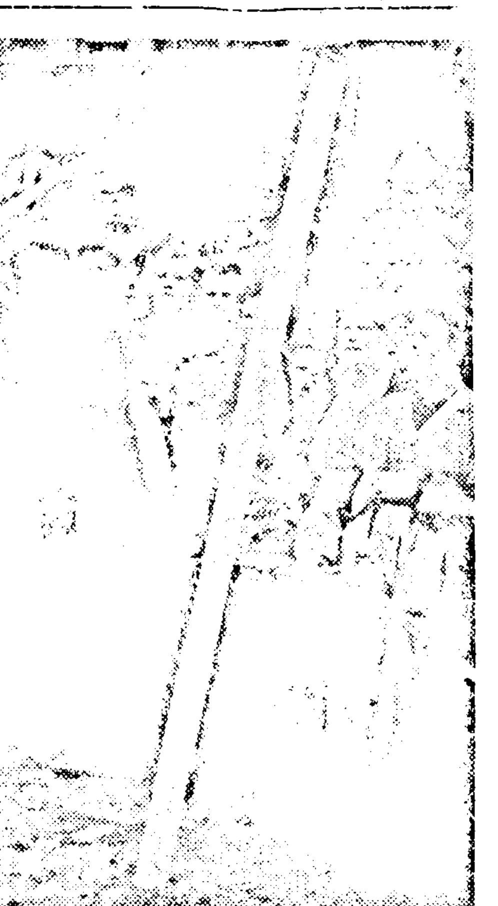
Londen. — Het internationale comité van het Rode Kruis te Genève heeft de Egyptische rode halve maan geneesmiddelen ter waarde van 10.000 Zwitserse franken doen overhandigen ten behoeve van de slachtoffers van de strijd in Oman, aldus melden te Beiroet ontvangen Egyptische bladen.

Dit bericht is in Britse regeringskringen ontvangen. Men verklaarde van gezaghebbende zijde te Londen, dat het internationale comité van het Rode Kruis slecht ingelicht moet zijn door de vertegenwoordiger van de Imam van Oman te Cairo zowel over de aard van het conflict als over de instantie waarmede het zich in verbinding diende te stellen. Volgens te Londen beschikbare inlichtingen bedraagt het aantal slachtoffers onder de opstandelingen van Oman niet meer dan vijfendertig en aan burgerwoningen zou slechts zeer weinig schade zijn toegebracht.

Abbé Pierre komt in Maastricht spreken

Maastricht. — Op uitnodiging van de Centrale Charitas Maastricht zal Abbé Pierre uit Parijs een spreekbeurt houden in Maastricht. De Abbé houdt zijn voordracht dinsdag 27 augustus in de St. Servaas kerk. Het onderwerp, waarover hij zal spreken, is nog niet bekend. Uit Maastricht reist Abbé Pierre op 28 augustus door naar Amsterdam.

In Middelburg werden de kampioenschappen ringrijden om de prijs van de Prov. Zeeland gehouden. Op de foto: een der deelnemers bij het doel: helemaal mis.......!

Nederland gaat weer een Europa-zegel uitgeven

's-Gravenhage. — In het kader van de Europese integratie is door de PTT-administraties van de zes landen van de Europese gemeenschap voor kolen en staal besloten, dat elk dier landen ook dit jaar weer een Europa-postzegel zal uitgeven. De voorstelling op de zegel zal de volgende gedachte vertolken: bijdrage tot vrede en bron van welvaart.

Elk der landen zal — in afwijking van de in 1956 gevolgde gedragslijn — ditmaal vrij zijn in de keuze van de voorstelling, mits deze de vorengenoemde gedachte tot uitdrukking brengt. De zegel zal in elk der landen op dezelfde dag verschijnen, te weten op zestien september 1957.

In Nederland zal de Europa-postzegel in de waarden van tien en dertig cent worden uitgegeven. De zegels zullen gedurende het tijdvak van zestien september tot en met vijftien november 1957 aan alle postinrichtingen in Nederland verkrijgbaar zijn. zij zullen in plaats van de postzegels van tien, respectievelijk dertig cent van de normale uitgifte worden uitgegeven, tenzij bepaaldelijk om zegels van laatstbedoelde uitgifte wordt gevraagd.

Na vijftien november zullen de zegels worden uitverkocht, echter uiterlijk tot en met veertien december 1957.

De Nederlandse zegel is ontworpen door Dick Elfers, te Amsterdam. Het hoofdmotief bestaat uit een zespuntige ster. Tegenover elk punt staat een letter van het woord Europa. De ster, die gebouwd is in de vorm van een schepenrad, stelt voor de activiteit van de aangesloten landen. Het motief in de rechterbovenhoek van de zegel geeft in de vorm van blad en vrucht de groei van de Europese gedachte. De zegels zijn uitgevoerd in twee kleuren. De kleuren van de tiencent-zegel zijn grijs en blauw en van de dertigcent-zegel blauwachtig groen en blauw.

Het Hongaarse persbureau MTI meldt dat bij uitgebreide opgravingen in het gebied tussen het Balatonmeer en het woud van Bakony de resten zijn blootgelegd van dorpen, kastelen en kloosters uit de vijftiende eeuw.

Het voornemen bestaat de opgravingen nog verscheidene jaren voort te zetten. Men hoopt hierbij de puinhopen van een beroemd klooster en een befaamd kasteel uit de dertiende eeuw te vinden, evenals de ruines van een drietal dorpen.

— De Zwitserse regering ontwerpt op het ogenblik een plan, waardoor de reclame in de uitzendingen van de Zwitserse televisie tot een minimum beperkt zal worden.

GRETA ANDERSON won kanaalrace van CALAIS naar DOVER

Nederlandse Maria Meesters gaf zes mijl voor de Engelse kust na 13 uur zwemmen op

Dover. — Voor de eerste maal in de kanaal race heeft een vrouw gewonnen. Het was de 30-jarige in Amerika wonende Deense Greta Andersen, de oud-olympisch kampioene in de 100 meter vrije slag te Londen in 1948, die in een krachtige stijl dwars door alle hinderlijke stromingen heen, rechtstreeks van Calais naar Dover zwom in 13 uur 53 min.

Ondanks het feit dat zij onderweg tweemaal wilde opgeven bracht haar man, de Amerikaan John Sonnichsen, die haar begeleidde, haar telkens tot andere gedachten en het is vooral aan hem te danken, dat zij de eerste prijs van 5000 gulden won.

In de vroege morgen van woensdag om tien minuten over vier waren 24 zwemmers en zwemsters van start gegaan te Cap Gris Nez in Frankrijk, tijdens de wedstrijd gaven 20 deelnemers de strijd op.

Onder de deelnemers was ook de 18-jarige Nederlandse zwemster uit Bergen op Zoom Maria Meesters die omstreeks vijf uur in de middag toen zij nog zes mijl van de Engelse kust verwijderd was, na 13 uur zwemmen, heeft moeten opgeven.

's-Avonds om kwart voor acht stapte als tweede deelnemer aan land de Brit Wray. De overige vier die toen nog in het water lagen, de Britten James Tarr en Ronald Tarr, alsmede de Turk Ismen en de Mexicaan Ocana moesten toen op bevel van de organisatoren in de volgboten stappen.

— Een herdershond, die verscheidene uren in een geparkeerde auto in Madrid was opgesloten, heeft zijn leven weten te redden door de claxon in werking te stellen. Het dier was de verstikkingsdood nabij tengevolge van de verschrikkelijk hitte in de auto. Voorbijgangers, die op het lawaai van de claxon te hulp snelden, wisten een raampje open te maken en de hond te bevrijden.

Gen. GARLAND uit de „Shape"

Parijs. — De Amerikaanse generaal-majoor E. Blair Garland, hoofd van de afdeling verbindingen van het geallieerde hoofdkwartier in Europa (Shape) is uit de actieve militaire dienst getreden en heeft een functie als adviseur van het geallieerde technische centrum voor luchtverdediging in Den Haag aanvaard.

Hij is met ingang van 1 augustus in zijn oude functie opgevolgd door de Amerikaanse generaal-majoor V. A. Conrad.

Generaal Garland zal na een korte vakantie naar Den Haag gaan. Hij is meer dan dertig jaar in militaire dienst geweest.

Een Oostenrijkse firma heeft volgens het Weense avondblad „Bildtelegraf" het eerste geweer vervaardigd, dat bij het schieten geen geluid maakt. Er worden voorlopig alleen sportgeweren gemaakt. De uitvinder is een Italiaan. De firma zou reeds vele orders hebben gekregen.

Tot ons diep leedwezen overleed op 21 augustus 1957, ten gevolge van een noodlottig ongeval, onze werknemer

FELEX KELLER

in de ouderdom van 41 jaar.

HIJ RUSTE IN VREDE

De begrafenis zal plaats vinden op Bonaire, 22 augustus 1957.

N.V. BOUW- & HANDELMAATSCHAPPIJ „BOHAMA"

Ontmoeting Honduras — Cuba eindigt voortijdig in free for all

Orlandini vertrekt naar de kleedkamer en de politie knapt het verdere werk op!

Het Rode Kruis had gisteravond in het Rifstadion de handen vol werk zoals deze foto toont, waarop men de mannen bezig ziet een vechtersbaas, die klappen opliep, hulp te verlenen.

Willemstad. — Voor slechts ƒ 1.50 kreeg het publiek bij de staanplaatsen, en met hen natuurlijk alle anderen in het Stadion, gisteravond twee voetbalwedstrijden te zien en nog een free for all van prima klasse, toen de Cubanen in hun wedstrijd tegen Honduras uitbarstten, nadat scheidsrechter Orlandini geweigerd had hen een penalty toe te kennen. De Cubanen speelden hun beste wedstrijd van het tornooi en slechts één fout in de verdediging had Honduras aan een doelpunt geholpen in de eerste helft. Toen na ongeveer een kwartier spelen de Cubanen met groot gelijk een penalty reclameerden en Orlandini dit niet toestond, waren zij kennelijk woedend. Zij speelden door en om de situatie nog erger te maken, scoorde Honduras een tweede doelpunt.

Toen even later spil Roy Padilla in aanraking kwam met Zenaldo Garcia, barstte de woede uit. De scheidsrechters gingen het terrein af en de politie het terrein op om te proberen de spelers van elkaar te krijgen. Het duurde heel wat voordat de agenten de orde hersteld hadden, en dit niet voordat er ongelukken gebeurd waren. Een der Cubaanse leiders, die door zijn grote gestalte opviel, moest het veld afgedragen worden met een ontwrichte rechterarm. Naar zijn zeggen, had de gummistok hiervoor gezorgd.

Verder had hij verschillende slagen in de rug en in het gezicht moeten incasseren, waarvan de kentekenen duidelijk te zien waren. Zeker vijftig procent van de spelers van Honduras en Cuba heeft gisteravond kennis gemaakt met de gummistok van de Curaçaose politie. Toen alles al bijna afgelopen was en de orde min of meer hersteld was, legde Chinito Yu Shan van Honduras een der Curacaose agenten op de grond en begon er op los te slaan. Andere agenten snelden toe en slaagden er in Yu Shan van hun collega los te krijgen.

Het speet de Cubanen zeer, dat dit gebeurd was. Fotografen, die foto's genomen hadden van de „free for all" werden door hen verzocht geen foto's op te sturen naar Cubaanse kranten. Het was werkelijk jammer, dat dit moest gebeuren, juist in de wedstrijd, welke Cuba het best gespeeld had en bovendien komt er nog bij, dat zij in 1959 de Spelen moet organiseren. Eén ding staat thans zeker vast, dat Honduras natuurlijk in 1959 niet zal deelnemen.

De wedstrijd

Ongeveer drie kwartier over tijd begon de wedstrijd. De ploegen stelden zich als volgt op:

Honduras: doel: El Gato Salinas; achter: Fauston Yu Shan, Roy Padilla en F. Soliz; midden: Felipe Barahona en Pacheco Molina; voor: Popo Godoy, Carlos Suazo, Tata Zelaya, Ronald Leaky en Salinitas.

Cuba: doel: Eloy Martinez; achter: Mario Herrera, Ramon Penalier en Alberto Gutierrez; midden: Francisco Torrient en Sergio Padrón; voor: Zenaldo Garcia, Pepe Doce, Manuel Bobadilla, Angel Piedra en Lazaro Figueroa.

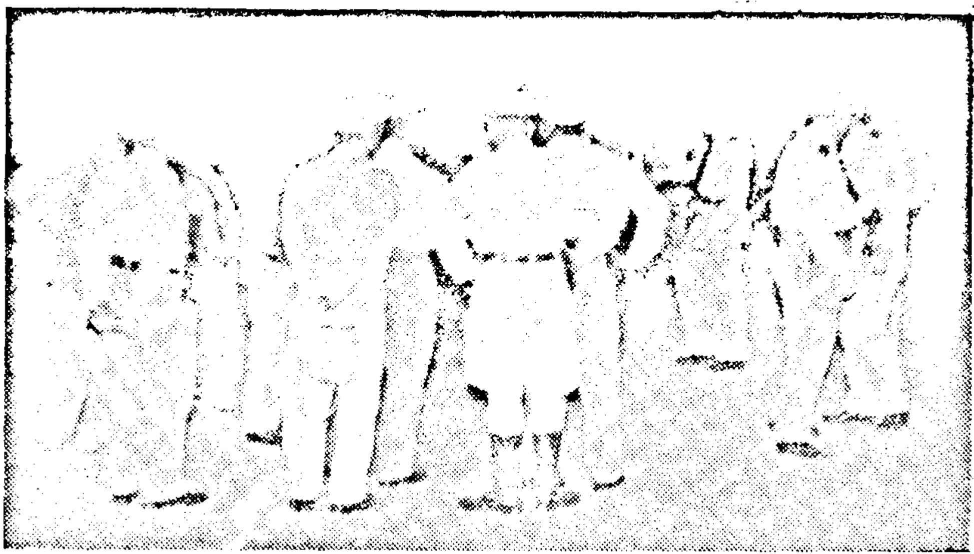
Cuba verraste in de eerste minuten met goed afgewerkt spel, dat niet te vergelijken was met haar eerste wedstrijden. Zij speelde stukken beter en kreeg direkt het publiek aan haar zijde. In de eerste 10 minuten speelden de Cubanen verschillende malen voor het Honduras-doel, maar gebrek aan goede schutters liet zich merken.

Ofschoon de Cubanen in de meerderheid waren, scoorde Honduras tegen de wind in het eerste doelpunt, toen back Mario Herrera te lang draalde bij het wegwerken van de bal. De Hondurenen wisten voor het Cubaanse doel de bal weer te bemachtigen en deze door te geven aan linksbinnen Ronlad Leaky, die kalmpjes inschoot: 1—0 voor Honduras.

De Cubanen waren in de volgende minuten zeer terneergeslagen. Zij wisten dat zij het beste van het spel gehad hadden, maar toch stonden zij met 0—1 achter. Naar gelang de wedstrijd vorderde, begon de moed er weer in te komen. De Cubanen kregen verschillende vrije schoten te nemen op het doel van Honduras, maar de gelijkmaker bleef uit. Honduras drukte aan de kant ondanks het betere spel van Cuba toch heel wat. Zij forceerde in de eerste helft niet minder dan vier hoekschoppen. Ondanks het prima spel van de Cubanen werd de rust bereikt met de stand 1—0 in het voordeel van Honduras.

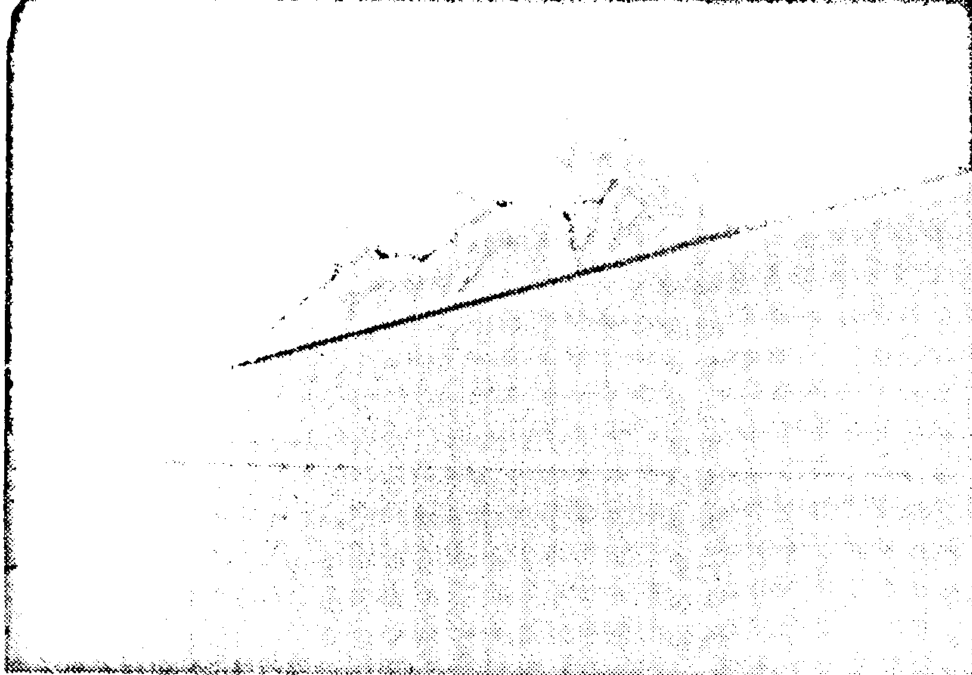
Men had gedacht, dat in de tweede helft tegen de wind in de Cubanen niet veel tegen het spel van Honduras zouden kunnen inbrengen. Men kwam echter bedrogen uit. De Cubanen handhaafden hun vlug spel en speelden weer voortdurend voor het vijandelijk doel. Het scheen alsof Cuba gedurende deze tweede helft haar eerste doelpunt van het tornooi zou scoren. De Cubanen hadden al verschillende schoten gelost op het Hondureense doel, toen na ongeveer een kwartier spelen, na weer een aanval, twee Cubanen furieus bij scheidsrechter Orlandini gingen protesteren voor een penalty. De wedstrijd werd voortgezet en in de 22e minuut gaven de Hondurenen aan rechtsbuiten Carlos Suazo de kans om van dichtbij met alle gemak een schot te lossen. Hij deed dit feilloos en bracht de stand op 2—0.

De Cubanen waren toen werkelijk woedend. Bij elke botsing wilden zij het met de vuisten proberen, todat met nog 14 minuten te spelen, het incident zich voordeed. Orlandini ging de kleedkamers binnen en kwam niet meer er uit om de wedstrijd af te fluiten. Het hele geval moet nog door de strafcommissie van deze spelen behandeld worden, maar Honduras heeft met 2—0 gewonnen.

Zo zag het speelveld in het Rifstadion eruit gisteravond tijdens de wedstrijd Honduras — Cuba. Geen speler te bekennen, maar wel veel politie, Rode Kruis-mensen en officials. De foto toont het moment, dat de rust na het free for all is weergekeerd. Van voetbal was natuurlijk geen sprake meer!

Curaçao behaalt regelmatige 3 - 0 zege op zwak PANAMA

Twee hoge gasten op de ere-tribune van ht Rif-stadion. Van rechts naar links: gouverneur Speckenbrink, Mgr. Holterman, en pater Engeln.

Onzeker optreden van doelverdediger speelt Panamezen parten

Willemstad. — Nadat de Cubanen en Hondurenen tot de orde waren geroepen en het veld weer beschikbaar was voor het spelen van voetbalwedstrijden, betraden de Engelsman Ellis, geflankeerd door de grensrechters Gardiazabal van Spanje en Guillaume Faustin van Haiti, het terrein, om met de wedstrijd Curaçao — Panamá te beginnen. Curaçao moest deze wedstrijd winnen, wilde het nog een kans hebben om tenminste sub-kampioen te worden van het tornooi.

Iedereen sprak nog over de fameuze free-for-all; men had weinig aandacht voor de wedstrijd Curaçao — Panamá. De ploegen stelden zich als volgt op:

Curaçao: doel: Polinet; achter: Matrona, Canword en Delannoy; midden: Vlinder en Rojer; voor: Bibiana, Sambo, Schoop, Valerian en Gomez.

Panamá: doel: Castillo; achter: Everardo Vega, Jorge Samuel en Alfred Sandiford; midden: E. Ponce en A. Diaz; voor: Deanes, Luis Ponce, Alberto Gordon, Carlos Lemus en G. Vega.

Voor de eerste maal gedurende de laatste weken, met de wedstrijd Costa Rica — Curaçao inbegrepen, won Curaçao de toss. Onze captain verkoos natuurlijk tegen de wind in te spelen. Echter leek het alsof Vrouwe Fortuna aan Curaçaose zijde zou staan. Later zou blijken, dat Curaçao tweemaal door haar geholpen zou worden.

De eerste 10 minuten waren nog niet goed verstreken, of men kon concluderen, dat het werkelijk zeer moeilijk voor Panamá zou zijn om deze wedstrijd te winnen. Curaçao speelde met groot zelfvertrouwen, soms met te veel vertrouwen, zodat het zelfs gevaarlijke fouten beging. Toch konden de Panamezen hiervan niet profiteren. Er werd voornamelijk op de Panamese helft gespeeld. Ondanks een duidelijke veldmeerderheid van de Curaçaoënaars, bleven doelpunten uit. Men probeerde het op allé soorten manieren, maar het spel klopte ook in deze wedstrijd al weer niet. Daal van SUBT was uit de voorhoede gelaten en Sambo in zijn plaats opgesteld, terwijl Bibiana de rechtsbuitenpositie innam.

In de 31e minuut nam Canword vanaf een behoorlijke afstand een vrije trap. Hij plaatste goed voor het doel, waar Valerian prachtig inkopte. De bal ging echter juist over de lat.

In de 40e minuut kwam eindelijk het eerste Curaçaose doelpunt. Sambo stond recht voor het doel, waar hij, vrijstaand, de bal voor zijn voeten kreeg. Hij loste een schot, dat nog door keeper Castillo aangeraakt werd, maar de bal vloog tegen het net: 1—0 voor Curaçao. Met deze stand ging men even later rusten.

Met de wind mee zou Curaçao het natuurlijk in de tweede helft zeer gemakkelijk hebben. In deze helft kregen ook de Curaçaose jongens, evenals Hati te profiteren van de zwakke Panamese keeper. Na tien minuten spelen werd de bal naar voren gespeeld en belandde in het doelgebied. Castillo kwam uit zijn doel, maar voordat hij de bal kon bemachtigen, trapte rechtbuiten Bibiana in het lege doel.

Ondanks het onzekere spel van de Panamese keeper werd hij niet vervangen, daar toch gebleken was, dat de reserve-keeper het niet beter kon doen. Beiden hadden in de wedstrijd tegen Haiti grote blunders begaan.

Nadat Curaçao de stand op 2—0 had gebracht, werden er enkele spelers vervangen. Ronald Delannoy nam de plaats in van Valerian en hij was nog geen minuut aan het spelen of Féfé Delannoy trapte vanaf een behoorlijke afstand voor het doel, waar de uitgelopen Castillo de bal weer niet kon bemachtigen en deze in het doel verdween: 3—0 voor Curaçao. Dit gebeurde in de 27e minuut. Curaçao had een enorme kans om meer doelpunten te scoren en tenminste haar doelgemiddelde te verbeteren.

De kleine Thielman van SUBT werd even nadat Delannoy Curaçaos derde doelpunt had gescoord de plaats in van Ibi Schoop. Er kwam echter niet veel verandering in het spel van de Curacaose ploeg. Men kon geen doelpunten meer scoren. Het einde werd bereikt met de stand 3—0 in het voordeel van Curaçao.

Voetbal-nieuws

Frankfort A/Main. — Te Frankfort A/Main is een vriendschappelijke lichtwedstrijd gespeeld tussen de Duitse club Eintracht (Frankfort) en de Nederlandse ere-divisie-club Rapid J.C. De Duitsers wonnen met 4—2. Bij de rust was de stand 4—0. Voor Rapid scoorden Van Melis en Bisschops.

Marine - mutaties

Den Haag. — Bij K.B. is met ingang van 4 september 1957 tijdelijk bevorderd tot commandeur Hr. Ms. Adjudant in buitengewone dienst de kapitein-ter-zee A. W. Goossens, voor de duur, dat hij zal zijn belast met de functie van commandant der zeemacht in de Nederlandse Antillen, alsmede voor de duur van de periode, gelegen in hoger genoemde datum en het tijdstip van aanvaarding van bovenomschreven functie.

Amerikaans Baseball

YANKEES verliezen weer van KANSASCITY

Zonder dat zij gisteren moesten spelen, kregen de Milwaukee Braves een halve wedstrijd toegevoegd aan hun voorsprong van zes en brachten deze op 6½ op de Cardinals, doordat St Louis met 6—13 van de New York Giants verloor. De Giants hadden 13 honkslagen, waaronder homeruns van Willy Mays en Hank Sauer. Moon, Musial, Miksis en Boyer sloegen voor de Cardinals homeruns. McCormick won de wedstrijd voor New York en Lindy MacDaniel verloor voor de Cardinals.

In de enige andere National leaguewedstrijd pitchte Donald Newcombe de Brooklyn Dodgers naar een 8—0 zege op de Cincinnati Redlegs. Hal Jeffcoat verloor voor Cincinnati. Cino Cimoli sloeg in de 3e inning de enige homerun van de wedstrijd met twee lopers op de honken. Het was zijn tiende homerun van het seizoen.

In de American League haalden de Chicago White Sox weer eens een wedstrijd in van hun achterstand, door de Washington Senators met 12—6 te verslaan, terwijl de New York Yankees met 3—6 van de Kansas City Athletics verloren.

Het was pas de derde maal, dat de Yankees van de Athletics dit seizoen verloren. Roy Sievers sloeg in de wedstrijd van Chicago tegen Washington zijn 32e homerun van het seizoen. Bob Usher en Art Schultz hadden ook homeruns voor de Senators.

Een homerun van Jim Piersall met een loper op de honken; zorgde voor een 3—1 zege van de Boston Red Sox op de Cleveland Indians. Willard Nixon was de winnende pitcher en Mike Garcia de verliezer.

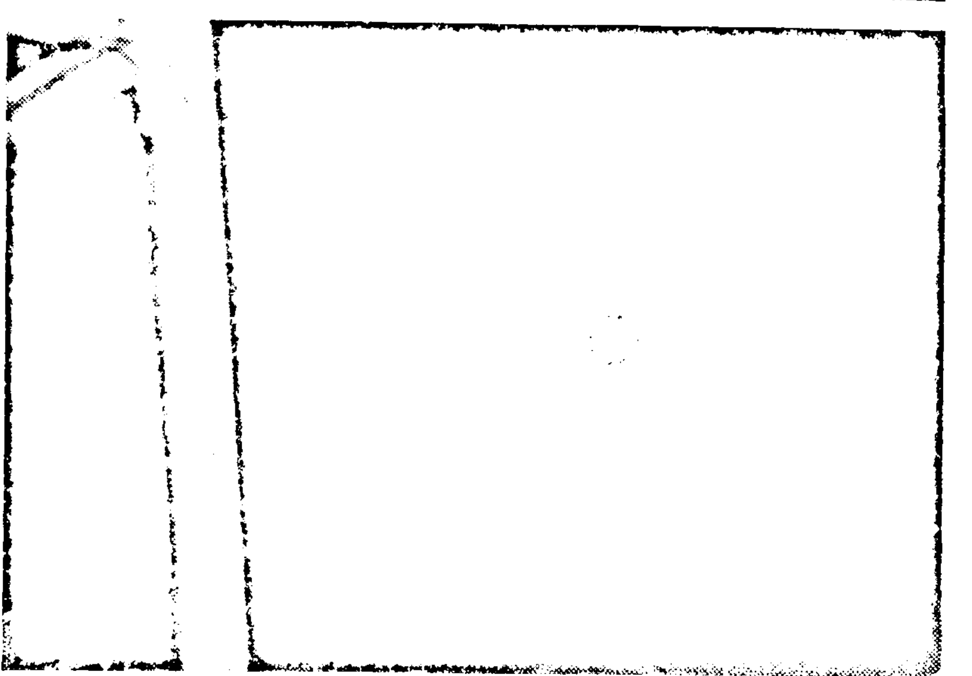
Verder wonnen de Baltimore Orioles, geholpen door homeruns van Duren en Pilarcik met 9—3 van de Detroit Tigers. Ray Moore was de winnaar en Billy Hoeft verloor voor Detroit.

Uitslagen van dinsdag: Washington — Chicago White Sox 5—4 en 0—6. In de tweede wedstrijd welke Chicago met 6—0 van Washington won, pitchte Bob Keegan voor de White Sox een no-hit no-run-wedstrijd. New York Yankees — Kansas City Athletics 0—1. Ex-Yankee Ralph Terry pitchte voor Kansas City de shutout. Boston — Cleveland 5—4; Detroit — Baltimore 5—1.

National League: Chicago Cubs — Philadelphia Phillies 1—2 en 5-[illegible]; St Louis Cardinals — New Y[illegible] Giants 4—3 en 3—2; Brooklyn D[illegible]gers — Cincinnati Redlegs 11—5 [illegible] 6—5; Milwaukee Braves — Pittsbu[illegible] Pirates 3—1.

De olie-boringen in Libanon

Beiroet. — De „Compagnie L[illegible]naise des Pétroles", welke de c[illegible]cessie voor de tijd van 75 jaar h[illegible] voor het zoeken naar olie in de L[illegible]banon, heeft met vertegenwoor[illegible]gers van de Amerikaanse [illegible] „Husky Williard Goldstone" [illegible] overeenkomst gesloten, volgens [illegible]ke deze maatschappij zich verpl[illegible] maximaal twee miljoen dollars [illegible] besteden aan boringen in Soh[illegible] Yohmor. De overeenkomst werd [illegible]dertekend door de nieuwe voorz[illegible] van de bestuursraad van de GLP[illegible] vorige voorzitter was afgetre[illegible] omdat hij het niet eens was me[illegible] clausule, welke voor de Amerika[illegible] firma 75 procent van de ruwe [illegible] reserveert, welke er overblijft na [illegible] het aandeel voor de Libanese re[illegible]ring van de produktie is afge[illegible]men.

Zo zweefde gisteravond het leder menigmaal gevaarlijk voor het Panamese doel als een Curaçaose voet het in de richting van de witte palen had gedirigeerd.

DE STAND:

landen	gesp.	gew.	gel.	verl.	pt	doelpt v	doelpt t
Haiti	3	3	0	0	6	8	3
Curaçao	3	2	0	1	4	6	3
Honduras	3	2	0	1	4	5	3
Panamá	4	1	0	3	2	3	8
Cuba	3	0	0	3	0	0	5